

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீரங்கநாத திவ்யமணி பாதுகாப்பாய் நம:

ஸ்வாமி நிகமாந்த மஹாதேசிகன் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த
ஹம்ஸ ஸந்தேசம்
(சீதைக்கு இராமன் அன்னம் மூலம் விடுத்த தூது)

(ஆந்த்ரமாநிலம் பத்ராசலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சக்ரவர்த்தித்திருமகன்)

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்

ஸ்ரீ அஹோபில தாஸன் க. ஸ்ரீதரன்

(Email: sridharan_book@yahoo.co.in)

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே இராமாநுசாய நம:

ஹம்ஸ ஸந்தேசம் – ஓர் அறிமுகம்

ஸ்வாமி தேசிகனால் அருளிச் செய்யப்பட்ட பல திவ்ய க்ரந்தங்களில் இது காவிய வகையைச் சார்ந்தது. அனுமன் மூலம் சீதை உள்ள இடத்தை அறிந்த இராமன், அவள் படுகின்ற துன்பங்களை அறிந்து கொள்கிறான். படையுடன் உடனே சென்று அவளை மீட்க முடிவு செய்தான். ஆனால் அதுவரை பொறுத்துக் கொள்ள இயலாமல், அவளுக்குத் தூது அனுப்ப எண்ணினான். இதுவே அவளை உயிர் தரிக்க வைக்கும் வழி என்று உணர்ந்தான். அப்போது அந்த விடியற்காலைப் பொழுதில் அன்னப்பறவை ஒன்றை இராமன் கண்டான். அதனிடம் இலங்கை நகரத்திற்குத் தூது செல்லும்படி வேண்டினான். இந்தப் பறவை செல்லும் வழியையும், இலங்கை சென்ற பின்னர் சீதையிடம் தெரிவிக்கவேண்டிய செய்தியையும் அறிவிக்கிறான்.

அந்த அன்னம் தாமரைக் குளத்தில் அமர்ந்தபடி இராமனின் செய்திகளைக் கேட்டுக் கொள்கிறது. அந்தத் தாமரைக் குளத்தில் இருந்து புறப்பட்டு, பல திவ்யதேசங்களைக் கடந்து, கடலைத் தாண்டிச் சென்றால், த்ரிகூட மலையின் இறுதியில் இலங்கை உள்ளதைக் கூறுகிறான். தொடர்ந்து, ஏன் தூது செல்லவேண்டும் என்ற காரணங்களைக் கூறி, அன்னத்தைத் தூது செல்லும்படி வேண்டுகிறான். அதன் பின்னர் இலங்கை சென்று, பிராட்டியை மீட்டு, அயோத்தி திரும்பி, முடிசூட்டிக் கொள்கிறான். இதுவே இந்தக் காவியத்தின் சுருக்கமாகும்.

இதில் 110 ச்லோகங்கள் உள்ளன. இவை இரண்டு ஆச்வாசங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. முதல் ஆச்வாசத்தில் 60 ச்லோகங்களும், இரண்டாம் ஆச்வாசத்தில் 50 ச்லோகங்களும் உள்ளன.

தனியன்

ஸ்ரீமாந் வேங்கட நாதார்ய கவிதார்க்கிக கேஸரி
வேதாந்தாச்சார்ய வர்யோமே ஸந்திதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி:

முதல் ஆச்வாசம்

1. வம்சே ஜாத: ஸவிது: அநகே மாநயந் மானுஷத்வம்

தேவ: ஸ்ரீமாந் ஜநகதநயாந்வேஷணே ஜாகருக:
ப்ரத்யாயாதே பவநதநயே நிச்சிதார்த்த: ஸ காமீ
கல்பாகாராம் கதமபி நிசாம் ஆவிபாதம் விஷேஹே

பொருள் - பெரியபிராட்டியை எப்போதும் அகலாத ஸ்ரீமந்நாராயணன், மனிதனாகத் தோன்றுவதைத் தனக்குச் சிறப்பாக எண்ணினான். அனைத்து உலகிற்கும் காரணமான அவன், தோஷங்கள் அற்ற சூரிய பகவானின் குலத்தில் தோன்றினான். மனிதப் பிறவியின் பக்தி போன்றவற்றுக்கு மதிப்பளிப்பவனாக அவதரித்தான். இராவணனால் அபகரிக்கப்பட்ட ஜனகரின் புத்ரியான சீதையைத் தேடுவதில் முனைப்புடன் நின்றான். வாயு புத்திரனான அனுமன், சீதை உள்ள இடம் சென்று திரும்பிய பின்னர், அவள் இருக்கின்ற நிலை மற்றும் தான் என்ன செய்யவேண்டும் என்பதை உணர்ந்தான். இப்படிப்பட்ட இராமன், அனுமன் இலங்கை சென்று திரும்பிய பின்னர் சீதையைப் பற்றிக் கூறியவுடன், அவளுடைய நினைவு மேலும் அதிகமாக நின்றான். இதனால் மிகவும் சிறிய அந்த இரவுப் பொழுதானது, அவனுக்கு மிகவும் நீண்ட காலமாகத் தோன்றியது. மிகவும் கஷ்டத்துடன் அந்த இரவினைக் கழித்தான்.

2. கால்யே ஸேநாம் கபிகிலபதே தூர்ணமுத்யோ ஜயிஷ்யந்

தூரிபாவாத் ஜனகதுஹிதுர் தூயமாநாந்தராத்மா
கீரிடாகேலம் கமலஸரஸி க்வாபி காலோபயாதம்
ராகா சந்த்ர த்யுதி ஸஹசரம் ராஜஹம்ஸம் ததர்ச

பொருள் - ஜனகரின் புத்ரியான சீதை தன்னை விட்டு வெகு தூரத்தில் உள்ளதை எண்ணி இராமனின் மனம் மிகுந்த துயரத்தில் மூழ்கியது (அப்படியே இரவு கழிந்து, பொழுது விடிந்தது). வானரங்களின் சேனைத் தலைவனாகிய சுக்ரீவனின் துணை கொண்டு, அந்தப் படையை வெகு விரைவில் போருக்கான முயற்சியில் ஈடுபடுத்தப் போகின்ற

இராமன் மறுநாள் விடியற்காலையில் செய்தது என்ன? அது சரத் காலமாகும். அந்த விடியற்காலைப் பொழுதில், மிகவும் உற்சாகமாக அங்கும்இங்கும் அலைவதும், முழுவதுமாக உள்ள பெளர்ணமி நிலவின் ஒளியுடன் கூடியதால் அதிகமான வெண்மையுடன் உள்ளதும் ஆகிய ஓர் அன்னப்பறவையை இராமன் அங்கிருந்த தாமரைக் குளத்தில் கண்டான்.

3. தஸ்மிந் ஸீதாகதிம் அநிகதே தாத் துகூல அங்கமூர்த்தௌ

தந்மஞ்ஜீர ப்ரதிம நிநதே ந்யஸ்த நிஸ்ஸபந்த த்ருஷ்டி:
வீரச்சேதோவிலயம் அகமத் தந்மயாத்மா முஹூர்த்தம்
சங்கே தீவ்ரம் பவதி ஸமயே சாஸநம் மீநகேதோ:

பொருள் - அந்த அன்னப் பறவையானது சீதையின் அழகான நடையை ஒத்தபடி இருந்தது. அவள் எப்போதும் அணிந்திருக்கும் வெண்மையான பட்டில் காணப்படும் அன்னப்பறவையின் முத்திரை போன்று இருந்தது. சீதை அணிந்திருக்கும் சிலம்புகளின் ஒலி போன்ற ஓசை எழுப்பியபடி இருந்தது. இப்படியாக இருந்த அந்த அன்னப்பறவை மீது வைத்த பார்வையை வீரனாகிய இராமனால் எடுக்க இயலவில்லை. இப்படியாகச் சீதையைப் பற்றியே நினைவு முழுவதும் நிரம்பியதால், சிறிது நேரம் அசைவற்று, மூர்ச்சை அடைந்தது போல் நின்றான். மன்மதனின் கட்டளைகள் சரியான நேரத்தில் கடுமையாக இருக்கும் என்றே தோன்றுகிறது.

4. லப்த்த ஆச்வாஸ: கதமபி ததா லக்ஷ்மணஸ்ய அக்ரஜந்மா

ஸந்தேசேந ப்ரணய மஹதா மைதிலீம் ஜீவயிஷ்யந்
சக்ரே தஸ்மை ஸரஸிஜதளை: ஸோபசாராம் ஸபர்யாம்
காந்தாச்லேஷாத் அதிகஸுபக: காமிநாம் துர்த்தலாப:

பொருள் - இலட்சுமணனுக்கு முத்தவனாகிய இராமன், தன்னுடன் இளையவன் உள்ளதால் சற்றே ஆறுதல் அடைந்தான். தன்னுடைய அன்பு காரணமாக, தனது காதலியான சீதைக்கு அனுப்பவுள்ள தூது காரணமாக, அவளை உயிருடன் இருக்கச் செய்யப் போகிற இராமன், அந்தத் தூதுக்கான முயற்சி எடுத்தான். அந்த அன்னத்திற்கு சிறந்த மதிப்பு மற்றும் ஸகல மரியாதைகளுடன் கூடிய பூஜை ஒன்றை நடத்தினான். சிறந்த காதலர்களுக்குத் தங்கள் காதலியைத் தழுவிக்கொள்வதைக் கட்டிலும், காதலிக்குத் தூது விடுவதற்கு ஏற்ற ஒரு வழியைக் கண்டுபிடித்தல் என்பதே பெரும் மகிழ்வை அளிப்பதாகும்.

5. க்ருத்வா தஸ்மிந் பஹுமதிம் அஸௌ பூயஸீம் அஞ்ஜநேயாத்
காடோந்மாத: ப்ரணயபதவீம் ப்ராப வார்த்தாநபிஜ்ஞே:
விச்லேஷேண சஷுபித மநஸாம் மேகசைலத்ருமாதௌ
யாச்ஞாதைந்யம் பவதி கிமுத க்வாபி ஸம்வேதநார்ஹே

பொருள் - இராமனின் மனம் மிகவும் தடுமாற்ற நிலையில் இருந்தது. இதனால் தூது வார்த்தைகளைச் சீதையிடம் சென்று, அந்த அன்னம் சரியாகக் கூறுமா என்று கூட எண்ணவில்லை. அதன் பிறகு தனது நிலையை உணர்ந்தான். வேதம், வ்யாகரணம் போன்ற பலவற்றைக் கற்றவனும், பேசுவதில் திறமையானவனும் ஆகிய அனுமானை மனதில் நினைத்துக் கொண்டு, அன்னத்திடம் தூதுக்குச் செல்லவேண்டும் என்பதை விண்ணப்பம் செய்யத் தொடங்கினான். சிறந்த ஞானம் உள்ளவர்கள் கூட அறிவில்லாத மேகம், மலை ஆகியவற்றைத் தூது அனுப்ப, அவற்றிடம் வேண்டி நிற்கும் பழக்கம் உள்ளது. அப்படி உள்ளபோது சற்றே அறிவுள்ள அன்னத்திடம் வேண்டுவது ஏன் கூடாது?

விளக்கம் - “அனுமானை நினைத்து” என்பதைக் காண்க. இதன் மூலம், அனுமானை நினைத்தபடி பேசினால், எதிரில் உள்ளவர்களுக்கு நாம் கூறுவது பதியும் என்பதும், நமது வாக்கு வன்மை கூடும் என்பதே கருத்து.

6. வேத உதந்வத் விபஜந விதோ வம்சஜம் விச்வமூர்த்தே:
ஆஹு: ஸித்தா: கமலவாஸதே: ஓளபவாஹ்யம் பவந்தம்
லப்தம் யேந ப்ரகுண கதிநா தத்ப்ரியாயா: ஸகாசாத்
தத்ஸாவர்ண்யம் ச்ரவண ரஸநா ஸ்வாத யோக்யா ஸுதா ச

பொருள் - (இராமன் முதலில் அன்னத்தைப் புகழத் தொடங்குகிறான்) கடல் போன்றுள்ள வேதங்களை மிகவும் எளிதாகப் பிரிப்பதில் வல்லவன், உலகம் எல்லாம் தனது திருமேனியாகக் கொண்ட ஹம்ஸரூபி - இப்படிப்பட்ட பகவானின் குலத்தில் நீ (அன்னம்) தோன்றியவன்; ஸர்வேச்வரனின் திருநாபிக் கமலத்தைத் தனது இருப்பிடமாகக் கொண்ட நான்முகனின் வாஹனமாக உள்ளாய் - இப்படியாக அல்லவோ உன்னை யோகிகள் கூறுகின்றனர். இதன் பலனாக நீ எதனை அடைந்தாய் தெரியுமா? நான்முகனின் பத்தினியாகிய சரஸ்வதியின் வெண்மையான நிறம், காதுகளால் சுவைக்கத் தகுந்தபடி வெளிவரும் வாக்கு என்னும் அம்ருதம், ஒழுக்கமான நடை, சீரிய புத்தி ஆகியவற்றை அடைந்தாய்.

7. மத்யே கேசித் வயம் இஹ ஸகே கேவலம் மாநுஷாணாம்
 வ்யக்த உத்கர்ஷ: மஹதி புவநே வ்யோமகாநாம் பதிஸ்த்வம்
 ஸ்த்தானே தூத்யம் தத் அபி பவத: ஸம்சரித த்ராண ஹேதோ:
 விச்வஸர்ஷ்டா விதிரபி யத: ஸாரதித்வேந தஸ்த்தௌ

பொருள் - மற்றவர்களின் இன்பதுன்பங்களை உன்னுடைய இன்பதுன்பங்களாகக் கொள்ளும் அன்னமே! இந்த உலகில் உள்ள மனிதர்களின் எண்ணிக்கைக்கு உட்படாமல் உள்ள சிலரில் நாங்களும் உள்ளோம். ஆனால் நீ அப்படி அல்ல. அனைத்து உலகிலும் உள்ளவர்களால் உனது மேன்மை அறியும்படியாக, வானத்தில் செல்லும் அரசர்கள் போன்று உள்ளாய். இப்படியாக நமக்குள் பெரும் வேறுபாடு உள்ளபோதிலும், உன்னை அண்டியவர்களைக் காப்பது என்பது முறையான செயல் ஆகும். ஆகவே நீ தூது செல்வது ஏற்றதே ஆகும். உலகைக் படைக்கும் நான்முகன் தனது மகனாகிய சிவனுக்கு த்ரிபுராஸூர யுத்தத்தில் தேர்ப்பாகனாக இருந்தான் அல்லவோ?

விளக்கம் - நாங்கள் என்று இங்கு கூறுவது, தன்னையும் லக்ஷ்மணன் மற்றும் சீதை ஆகியோரையும் ஆகும். நாட்டை விட்டு கானகத்தில் இவ்விதம் திரிவதால் தங்களை மக்கள் கண்டு கொள்வதில்லை என்று கருத்து. மனிதர்களின் எண்ணிக்கையில் இல்லை என்று கூறுவதன் மூலம் நாங்கள் மூவரும் இந்த உலகைச் சார்ந்தவர்கள் அல்ல என்று மறைமுகமாக உணர்த்துவதாகவும் கொள்ளலாம்.

8. இச்சாமாத்ராத் ஜகத் அபரதா ஸம்விதாதும் சஷமாணாம்
 இக்ஷ்வாகூணம் ப்ரக்ருதி மஹதாம் ஈத்ருசீம் ப்ரேசஷய வேளாம்
 லக்ஷ்யாலக்ஷ்யே ஜலதி பயஸா லப்த ஸம்ஸ்த்தாம் த்ரிகூடே
 லங்காம் கந்தும் தவ ஸமுசிதம் ராசஷஸீம் ராஜதாநீம்

அவதாரிகை - இராமன் கூறியதைக் கேட்ட அன்னம், "மிகவும் அற்பமான மனிதனாக உன்னை நீ கூறிக்கொள்கிறாய். உனது மனைவியைக் கடல் கடந்து உள்ள அரசர்கள் அபஹரித்துச் சென்று விட்டான். இந்த நிலையில் என்னைத் தூது அனுப்பி என்ன பயன் கிடைக்கப் போகிறது?", என்று கேட்க இராமன் பதில் அளிக்கிறான்.

பொருள் - இராமன் அன்னத்திடம், "எங்களது குலமான இக்ஷ்வாகு வம்சத்தில் உள்ளவர்கள் ஸங்கல்பம் மூலமாக மட்டுமே இந்த உலகை முழுவதுமாக மாற்றி அமைக்கும் திறன் பெற்றவர்கள் ஆவர். அவர்களுக்கு இயல்பாகவே மிகுந்த பெருமையும் மேன்மையும் உள்ளது. இப்படிப்பட்ட பெருமை நிறைந்த வம்சத்திற்கு என் மூலமாக, கூற

இயலாத தீயதசை வந்து விட்டது. ஆனால் எனது குலத்தின் மேன்மை உனக்குப் பலம் அளிக்கும். கடல் நீருக்கு மேலே சென்று மட்டுமே காண முடிந்ததும், தரைவழியே சென்றால் எளிதில் காண இயலாததும் ஆகிய த்ரிகூடமலை என்னும் உயர்ந்த மலையில் அமைந்துள்ள அரக்கர்களின் நாடான இலங்கைக்கு நீ செல்வதே ஏற்றதாகும்”, என்றான்.

9. ஸ்த்தானை: திவ்யை: உபசித் குணாம் சந்தன அரண்ய ரம்யாம்

முக்தாஸூதிம் மலயமருதாம் மாதரம் தசஷிணாசாம்

அஸ்மத் ப்ரீத்யை ஜநக தநயா ஜீவதார்த்தம் ச கச்சந்

ஏகம் ரசஷ: பதம் இதி ஸகே தோஷலேசம் ஸவேஹதா:

அவதாரிகை - எங்கு செல்ல வேண்டும் என்று மேலே கூறினான். இனி போக வேண்டிய வழி குறித்துக் கூறுகிறான். செல்ல உள்ள இடம் எத்தனை விபரீதம் நிறைந்ததோ அது போன்று, செல்லும் வழியும் ஆகும் என்று கூறுகிறான்.

பொருள் - என்னுடைய தோழனே! நீ செல்ல வேண்டிய தெற்குத் திசை எப்படிப்பட்டது என்றால் - உயர்ந்த திவ்ய தேசங்களால் அதிகமான மேன்மை உடையது; சந்தனம் மணக்கும் காடுகளால் மனதில் சுகம் அளிப்பது; முத்துக்களின் பிறப்பிடமாக உள்ளது; மலயம் என்னும் மலையில் இருந்து வீசும் தென்றல் காற்றுக்குத் தாய் போன்றது - ஆகும். இப்படி உயர்ந்ததாக உள்ளபோதிலும், அந்தத் திசையானது அரக்கர்களிடம் இருப்பிடமாக உள்ளது என்ற தோஷம் கொண்டுள்ளது. இந்தச் சிறிய தோஷத்தை - என்னுடைய குலத்திற்காகவும், எனது மகிழ்வுக்காகவும், ஜனகனின் மகளாகிய சீதை உயிர் பிழைப்பதற்காகவும் பொறுத்துக் கொள்வாயாக.

10. வாசலாநாமிவ ஜடதியாம் ஸத்கவௌ தூரயாதே

கைலாஸாய த்வயி கதவதி சஷீபதாம் ஆச்ரிதானாம்

ஸம்மோதஸ்தே பதி பரிணமேத் சந்த்ரகை: உஜ்ஜிதானாம்

மேகாபாயே விபிநசிகிநாம் வீசஷ்ய வாசம்யமத்வம்

பொருள் - ஒரு நாட்டில் சிறந்த அறிவுடைய ஒருவன் அந்த நாட்டை விட்டுச் சில காலம் வெளியே பயணித்தான் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அப்போது அந்த நாட்டில் மற்ற மதங்களை ஆதரிப்பவர்கள், மற்றவர்கள் மீது பழி பேசும் தன்மை உள்ளவர்கள், காட்டுத் தீ போன்று அனைத்தையும் தங்கள் பழிப்பேச்சு மூலமே அழிப்பவர்கள் ஆகியவர்கள் தலை எடுத்து நிற்பார்கள். ஆனால் அந்தப் புலவன் சென்ற சில காலத்தில் கொடை வழங்கும் ஒரு சிலரும் விலகக்கூடும். இதனால் பொன்னாலாகிய அணிகள், ஆடைகள் போன்ற வெகுமதிகள் கிட்டாமல் மேலே கூறப்பட்டவர்கள் நிற்பார்கள். அறிவற்ற மனம்

கொண்ட இவர்கள் ஓய்ந்து போய் நிற்பதை, நாட்டிற்குத் திரும்பும் புலவன் காண்கிறான். இது போன்று நீ (அன்னம்) முன்பு ஒருமுறை கைலாயத்திற்குச் சென்று விட்டாய். அப்போது இங்கு கொழுத்திருந்த மயில்கள் "கோகோ" என்று கத்தியபடி ஆடின. மழைக்காலம் நீங்கி, இந்த சரத் காலம் வந்தவுடன் அவற்றின் தோகைகள் இழந்து, கத்தாமல் உள்ளன. அது போன்றே அங்கும் மயில்களின் நிலை உள்ளதைக் கண்டு உனக்கு ஆனந்தம் மேலோங்கி இருக்கும்.

11. ஆரக்தாநாம் நவமது சநைராபிபந் பத்மிநீநாம்

காலோந்நித்ரே குவலயவனே கூர்ணமாநஸ் ஸலீலம்
ஸ்விந்நோ தாநைர் விபிநகரிணாம் ஸௌம்ய ஸேவிஷ்யதே த்வாம்
ஆமோதாநாம் அஹமஹமிகாம் ஆதிசந் கந்தவாஹா:

பொருள் - அமைதியான அன்னமே! இதோ வீசும் காற்றைப் பார்த்தாயா? சிறியதாக மலர்ந்த மொட்டுக்கள் காரணமாகச் சிவந்துள்ள தாமரைக் கொடிகளில் புதியதாக உள்ள தேனைப் பருகுகின்றன. சரியான நேரம் பார்த்து மலர்ந்துள்ள குவளை மலர்கள் நிறைந்த காட்டில் தாமரைத்தேன் உண்ட மயக்கம் விநோதமாக அங்கும்இங்கும் அலைகின்றன. காட்டு யானைகளின் மதநீரானது வியர்வை போன்று இந்தக் காற்றுக்கு உள்ளது. இப்படியாக உள்ள காற்று நீ செல்லும் வழி முழுவதும் "நான் முன்னே நீ முன்னே" என்று போட்டி போட்டுக்கொண்டு, உனக்கு உபசாரம் செய்தபடி, வணங்கி நிற்கப்போகிறது.

12. பர்யாப்தம் தே பவநசலிதை: அங்கராகம் பராகை:

ஸ்தாநே குர்யுஸ் ஸமஸமுதயாத் பந்தவோ பந்துஜீவா:
யேந அந்வேஷ்யஸி அசலதநயா பாதலாஷ்டா அநுஷக்தம்
சூடாசந்த்ரம் புரவிஜயிந: ஸ்வர்ணதீ மேந பூர்ணம்

பொருள் - அன்னமே! நீ செல்லும் வழி எங்கும் பருத்தி மரங்கள் உள்ளன. இந்தப் பருத்திச் செடிகள் உன் போன்ற வளமையும், உன் போன்ற நிறம் கொண்ட பஞ்சையும் அளிப்பதால், உன்னுடைய உறவினர்கள் என்றே ஆகின்றன. அவை அங்கு வீசும் கற்று காரணமாக, தமது மலரின் துகள்களை உன் மீது தெளித்து, வெண்மையான உனது மேனியைச் சற்றே சிவந்த நிறமாக்குகின்றன. அப்போது நீ எப்படி இருப்பாய் தெரியுமா? திரிபுரத்தை அழித்த சிவனுடைய பார்வதியின் பாதத்தில் உள்ள செம்பஞ்சக் குழம்பினால் சற்றே சிவந்த கங்கை நீரினால் நினைக்கப்பட்ட சந்த்ரனின் சிரஸ் எப்படி அலங்காரத்துடன் காணப்படுகிறதோ, அது போன்று இருப்பாய்.

விளக்கம் - அன்னத்தைச் சிவனின் தலையில் உள்ள பிறைச்சந்திரனுடன் எப்படி ஒப்பிடலாம்? கங்கையின் வெண்மையான நுரை காரணமாக சந்திரன் முழுமையான சந்திரனாகத் தோற்றம் அளிக்கிறது. இதனால் அன்னத்துடன் ஒப்பிடுகிறார். சிவந்த நிறம் சந்திரன் மீது எப்படி சேர்கிறது? ப்ரணயகலஹத்தின் காரணமாகக் கோபம் கொண்ட பார்வதியை சிவன் பணியும்போது, அவள் பாதத்தில் உள்ள சிவந்த சாறு சந்திரன் மீது பரவுகிறது. பார்வதி, சிவன் ஆகியோர் சேர சந்திரன் உள்ளது போன்று நீ இருப்பாய்.

13. ஸூக்ஷ்ம ஆகாரை: திநகரகரை: கல்பித அந்தச்சலாகா:

சார உபாந்தா: சதமக தநுச்சேஷ சித்ராம் சுகேந
ஊடா: பச்சாத் உசிதகதிநா வாயுநா ராஜஹம்ஸ
சத்ராயேரந் நபஸி பவத: சாரதா வாரிவாஹா:

பொருள் - உயர்ந்தவகையான அன்னமே! இனிமையான இந்த சரத்காலத்தில் காணப்படும் வெண்மையான மேகங்கள் குடையின் துணி போன்று உள்ளன. இந்தக் குடையின் உட்கம்பிகளாக நுண்ணியதாக உள்ள சூரியனின் கதிர்கள் உள்ளன. அந்தக் குடையில் காணப்படும் சீலைகளாக இந்திரவில்லின் பல வர்ணங்கள் அமைந்துள்ளன. இப்படியாக உள்ள குடையானது, நீ செல்லும் வழி எங்கும் காற்றால் தள்ளப்பட்டபடி, வானத்தில் உன் பின்னே உனது நடைக்குத் தக்கவாறு, உன் மேல் விரித்தபடி வந்து கொண்டிருக்கும்.

14. த்ரய ஸி ஏவம் ப்ரிய ஸக ஸுகம் ஸங்கம் லங்கிதாத்வா ஸகீம் தே
ஸீதாம் சேஷத்ரே ஜநக ந்ருபதே: உத்திதாம் ஸீரக்ருஷ்டே
கோபாயந்தீ தநுமபி நிஜாம் யா கதஞ்சித் மதர்த்தம்
பூமௌ லோகே வஹதி மஹதீம் ஏகபத்நீ ஸமாக்யாம்

பொருள் - எனது இனிய தோழனே! இப்படியாகச் சுகம் அளிக்கின்ற வழியில் செல்லும் நீ, கலப்பை கொண்டு உழப்பட்ட ஜனகனின் பூமியில் கிடைத்தவளும், சீதை என்று பெயர் பெற்றவளும் ஆகிய உனது தோழியைக் காண்பாய். அவள் தனது இளைத்த சரீரத்தைத் தாங்கியபடி இந்த உலகில் எனக்காகவே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறான். உயர்ந்த ஒருவனைக் கணவனாகக் கொண்டவள் என்னும் புகழ் பெற்றவள் ஆவாள்.

15. ப்ரசுஷீணாம் த்வத் விரஹஸமயே ஜாதஹர்ஷாம் இதாநீம்
 ப்ரத்யாயாஸ்யந் அநுநய சநை: பத்மிநீம் ஸ்வாதுவாச
 ஸா தே தந்த்ரீ ஸ்வநஸுபகயா ஸ்யாத் இதி இஹ அப்யநுஜ்ஞாம்
 மந்யே குர்யாத் மதுகரகிரா மைதிலீ ஸௌஹ்ருதே ந

அவதாரிகை – இதனைக் கேட்ட அன்னம் இராமனிடம், “நீ உனது காதலியைக் பிரிந்து நிற்க மனம் இல்லாமல் என்னை அனுப்புகிறாய். உன்னைப் பிரிந்து உனது சீதை வாடுகிறாள் என்கிறாய். இப்போது நான் சென்றால் எனது காதலியும் சீதை போன்றே வாடுவாள் அல்லவோ?”, என்றது. இதற்கு இராமன் பதில் அளிக்கிறான்.

பொருள் – உன்னைப் பிரியும்போது மிகவும் இளைத்தும், உனது சேர்கையால் மிகவும் இன்பமாகவும் உள்ள உனது தாமரைக் கொடியிடம் இனிமையான சொற்கள் மூலம் நீ விரைவாகத் திரும்பிவிடுவாய் என்று சமாதானம் கூறுவாயாக. அந்தத் தாமரைக்குச் சீதையிடம் நெருக்கமான தொடர்பு உள்ளதன் காரணமாக, நீ கேட்கும் இந்த அனுமதியை, வீணையின் நாதம் போன்ற இனிமையான வண்டின் ரீங்காரம் மூலம் அளித்துவிடுவாள் என்று நான் நம்புகிறேன் (இங்கு அன்னத்தின் காதலியாக மற்றோர் அன்னம் கூறப்படவில்லை. மாறாக அந்த அன்னம் எப்போதும் படுத்து உறங்கும் தாமரை மலரே காதலியாகக் கூறப்பட்டது காண்க).

16. ஸார்த்தம் காந்தை: சபரஸுத்ருசாம் அத்ரிகுஞ்சேஷு ராகாத்
 ஆஸீநாநாம் சஷணம் அஸமயே த்ருச்ய சந்த்ரோதயஸ்ரீ:
 உட்டயேதா: ஸரஸிஜவநாத் தக்ஷிணா ஆசா அநுஸாரீ
 பச்யந் தூராத் ப்ரபலகருதாம் பக்ஷிணாம் தத்தவர்த்தமா

பொருள் – அன்னமே! நீ மேலே பறக்கும்போது, தூரத்தில் நின்றபடியே கவனிக்கும் திறன் கொண்ட, வலிமையான பெரிய சிறகுகளைக் கொண்ட கருடன் போன்ற பறவைகளுக்கு வழியை விட்டுச் செல்வாயாக. நீ செல்லும் வழியில் உள்ள மலைகளில் காணப்படும் புதர்களில் காதலின் மிகுதியால் தங்கள் காதலர்களுடன் அமர்ந்துள்ள வேட்டுவப் பெண்களுக்கு, தவறான நேரத்தில் உண்டாகும் சந்த்ரன் போன்ற தோற்றம் அளித்தபடி, தென்திசையை நோக்கி, இந்தத் தாமரைக் காட்டை விட்டுப் பறப்பாயாக.

விளக்கம் - காதலர்களுடன் பேசியபடி உள்ள பெண்கள், அன்னத்தை கண்டவுடன், “இது என்ன? விடியற்காலைப் பொழுதில் முழு நிலவு விட்டது?”, என்று வியந்து போகும்படி அந்த அன்னம் வெண்மையாகவும் ஒளியுள்ளதாகவும் இருப்பதைக் கூறுகிறார்.

17. அங்கீ குர்வந் அம்ருதருசிராம் உத்பதிஷ்ணொ: ஸலீலம்

சாயாம் அந்தஸ் தவ மணிமயோ மால்யவாந் ஏஷ சைல:

சோபாம் வசஷ்யதி அதிக லளிதாம் சோபமாநாம் அதீந்தோ:

தேவஸ்யா ஆதே: உபஜநயதோ மாநஸாத் இந்து பிம்பம்

பொருள் - அடுத்து உள்ள இரத்தினமயமான மால்யவன் என்னும் இந்த மலை மீது நீ நிற்காமல் பறந்து செல்வாயாக. அப்போது அதன் மீது சந்திரனை விட உயர்ந்தவனாகிய உன்னுடைய அமிர்தத்தை விடவும் இனிய ஒளியுடன் கூடிய நிழல் விழக்கூடும். ஆதிதேவனாகிய பரம்பொருளின் மனம் என்பதை ப்ரதிபலிக்கும் சந்திரபிம்பத்தை விட இந்த நிழல் மேலானது என்பதால், அந்த மலை அதிகமான ஒளியை அடையப்போக்கிறது.

விளக்கம் - அன்னம் பறந்து செல்லும்போது அதன் நிழல் கீழே உள்ள மலையின் மீது விழும். எம்பெருமானின் மனம் மூலம் உருவாக்கப்பட்டதே சந்திரனின் பிம்பமாகும். இங்கு இராமனின் திருக்கரமும் பட்டு, அவனது எண்ணத்தைப் பிராட்டிக்குத் தூதாக எடுத்துச் செல்வதால் அந்த அன்னம் சந்திரனை விட உயர்ந்ததாகிறது. ஆகவே அதன் நிழலானது சந்திரனின் பிம்பத்தை விட உயர்ந்தது என்றார்.

18. மார்க்கௌ ஸம்யக் மம ஹநுமதா வர்ணிதௌ த்வௌ தயோஸ்தே

ஸஹ்ய ஆஸநந: அபி அநதிஸுபக; பச்சிமோ நித்யவர்ஷ:

ப்ராசீநே து ப்ரதிஜநபதம் ஸம்ஹதௌ அத்துதாநாம்

மக்நா த்ருஷ்டி: கதமபி ஸகே மத்க்ருதே தே நிவார்யா

அவதாரிகை - மால்யவான் என்னும் மலைக்குப் பின்னர் இரண்டு பாதைகள் உள்ளது என்றும், அவற்றில் எந்தப் பாதையைத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும் என்று விளக்குகிறான்.

பொருள் - எனது நண்பனே! அதன் பின்னர் தொடர்ந்து செல்ல வேண்டிய வழிகளில் இரண்டு வழிகள் பற்றி அனுமன் மூலம் எனக்கு உரைக்கப்பட்டது. அந்த இரு வழிகளில், மேற்கு நோக்கிச் செல்லும் பாதையானது நீ செல்லவேண்டிய ஸஹ்யமலைக்கு அருகில் உள்ளது என்றாலும், அந்தப் பாதையில் எப்போதும் மழை பொழிந்தபடியே இருக்கும். இதனால் உனக்கு அந்த வழி ஏற்றதல்ல. எனவே நீ கிழக்கு நோக்கிச் செல்வாயாக. ஆனால் அந்தத் திசையில் உள்ள ஒவ்வொரு நாட்டிலும் மிகவும் வியக்கவைக்கும் காட்சிகள் குவியல் குவியலாக உள்ளன. அதில் இயல்பாகவே பலரும் மூழ்கி, தங்கள் செயலை மறந்துவிடுவர். எனவே உனது கண்கள் அவற்றைக் காணாமல் எனக்காக விலக வேண்டும்.

19. ச்ருத்வா சப்தம் ச்ரவணமதுரம் தாவகம் பாமரீணாம்

ப்ரத்யாஸந்நாத் ஸபதி பவநாத் ஸாதரம் நிர்கதாநாம்
அப்ரூ பங்கே அபி அதிகஸுபகை: நிச்சிதாங்க: கடாசைஷ:

தேசாந் ஏதாந் வநகிரி நதீ ஸம்விபக்தாந் வ்யதீயா:

பொருள் - நீ செல்லும்போது எழுகின்ற உனது இனிய குரலைக் கேட்டவர்கள், அருகில் உள்ள தங்கள் வீட்டை விட்டு, உன்னைக் காணும் ஆசையுடன் வெளியே வருவார்கள். இப்படியாக வரும் பெண்களின் புருவ நெரிப்பானது, உன்னைக் கண்டு மிகவும் வியந்து நெரிக்காமல் இருந்தாலும், உன்னை மிகவும் ஆசையுடன் காண்பார்கள். உன்னுடைய ஒவ்வொரு அங்கமும் எப்படி உள்ளது என்று தெளிவாகப் பார்த்து நிற்பார்கள். இப்படியாக அவர்களால் பார்க்கப்பட்ட நீ காடு, மலை, ஆறு என்னும் பிரிவுகளுடன் கூடிய தேசங்களைக் கடப்பாயாக.

20. இஷுச்சாயே கிஸலயமயம் தல்ப்பம் ஆதஸ்த்துஷீணாம்

ஸம்லாபை: தைர் முதிதமநஸாம் சாலி ஸம்ரசஷிகாணாம்
கர்ணாட ஆந்த்ர வ்யதிகர வசாத் கர்புரே கீதிபேதே
முஹ்யந்தீநாம் மதநகலுஷம் மௌக்த்யம் ஆஸ்வாதயேதா:

பொருள் - அடுத்து நீ செல்லும் வழியில் கன்னட தேசம் மற்றும் ஆந்திர தேசம் ஆகியவற்றின் இணைப்பிடம் வரும். அங்குள்ள கருப்பஞ்சோலையின் அடந்த நிழலில் தளிரால் கட்டப்பட்ட பள்ளியில் நெற்பயிர்களைக் காப்பவர்கள் அமர்ந்திருப்பர். அவர்கள் தங்கள் பருவத்திற்கு ஏற்றபடி பேசியவாறு அமர்ந்திருப்பார்கள். மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் உள்ள அந்த இளம்பெண்கள், அங்குள்ள செந்நெற்பயிர்களைக் காத்தபடி, கர்நாடக ஆந்திர தேசங்கள் சேரும் இடம் என்பதால், ஸங்கீதம் செய்தபடி அமர்ந்திருப்பார்கள். அவர்களின் அழகு என்பதை அனுபவித்தபடி நீ தொடர்ந்து செல்வாயாக.

21. விஷ்ணோர் வாஸாத் அவநிவஹநாத் பத்தரத்நை: சிரோபி:

சேஷஸ் ஸாஷாத் அயமிதி ஜநை: ஸம்யக் உந்தீயமாந:
அப்ரைர்யுத்தோ லகுபி: அசிர உந்முக்த நிர்மோக கல்ப்பை:
அக்ரே பாவீ ததநு ரஞ்ஜயந் அஞ்ஜநாத்ரி:

பொருள் - (இங்கு திருமலையின் வர்ணனை தொடங்குகிறது) ஆந்தர கர்நாடக எல்லையைக் கடந்த பின்னர் அஞ்சனமலை எனப்படும் திருவேங்கடமலை எதிரில் தோன்றும். மஹாவிஷ்ணுவின் உறைவிடமாகவும், பூமியைத் தாங்கி நிற்பதாலும், இரத்தினக்கற்கள் ஒளிர்கின்ற உச்சியைக் கொண்டதாலும், மேற்கில் தலை போன்றும் கிழக்கில் வால் போன்றும் உள்ள அமைப்பு காரணமாக இந்தத் திருமலை ஆதிசேஷன் என்றே கொள்ளப்படுகிறது. இப்படியே அனைவரும் எந்தத் தவறும் இல்லாதபடி ஏற்கின்றனர். இங்கு உள்ள மேகங்களைக் காணும்போது பாம்பு உறித்த தோல் போன்று காணப்படும். இப்படியாகக் கண்களுக்கு மகிழ்வை உண்டாக்கும் இந்த மலையானது உன் முன்பாகத் தோன்றும்.

22. தத் ஆருடை: மஹதி மநுஜை: ஸ்வர்கிபி: ச அவதீர்ணை:

ஸத்வ உந்மேஷாத் வ்யபகதமித: தாரதம்ய ஆதிபேதை:

ஸாதாரண்யாத் பலபரிணதே: ஸங்க்கசோ பத்யமாநாம்

சக்த்யா காமம் மதுவிஜயிந: த்வம் ச குர்யா: ஸபர்யாம்

பொருள் - (திருமலையில் சிறிது நேரம் தங்கி, திருவேங்கடமுடையானுக்கு ஆராதனை புரியவேண்டும் என்று கூறப்படுகிறது). அந்தத் திருமலைக்கு வருபவர்களுக்கு ஸத்வ குணம் ஓங்குகிறது. இதனால் ஒருவருக்கொருவர் ஏற்றத்தாழ்வு காணாது உள்ளனர். தரையில் இருந்து மலை மீது ஏறிய மனிதர்களுக்கும், வானத்தில் இருந்து மலை மீது இறங்கிய தேவர்களுக்கும் பலன் என்பது ஒன்றாகவே இந்தத் திருமலையில் கிட்டுகிறது. இங்கு வரும் பலரும் தங்கள் திறனுக்கு ஏற்ப, மது என்னும் அரக்கனை அழித்த திருவேங்கடமுடையானுக்கு திரள்திரளாக நின்று பக்தியுடன் பூஜை செய்கின்றனர். இதே போன்று நீயும் செய்வாயாக.

23. ஸ்தோக உந்மக்ந ஸ்புரித புளிநாம் த்வத் நிவாஸ இச்சயா இவ

த்ரக்ஷயஸி ஆராத் கநகமுகரீம் தக்ஷிணாம் அஞ்ஜநாத்ரே:

ஆஸந்நாநாம் வநவிடபிநாம் வீசிஹஸ்தை: ப்ரஸூநாநி

அர்ச்சாஹேதோ: உபஹரதி யா நூநம் அர்த்த இந்து மௌளே:

பொருள் - அடுத்து திருவேங்கடமலைக்கு தென்திசையில் உள்ளதும், நீ தங்கிச் செல்லவேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டதன் காரணமாக உயர்ந்த மணல் மேடுடன் காணப்படுவதும் ஆகிய ஸ்வர்ணமுகரி என்னும் நதியை நீ காண்பாய். அந்த நதி அங்கு அருகில் உள்ள கானகத்தில் இருந்து மலர்களைக் கொண்டு போய், ஒரு பிறையுடன்

கூடிய சந்த்ரனைத் தனது தலையில் ஆபரணமாகச் சூடியுள்ள சிவனின் பூஜைக்கு, அலைகள் என்னும் கைகளால் சேர்க்கின்றதாக உள்ளது.

விளக்கம் - வாமன புராணத்தில் கூறப்படும் கருத்து : திருவேங்கடமலைக்குத் தெற்கில் இருந்தவாறு ஸ்ரீநிவாஸனைப் பஜனை செய்தபடி உள்ளதாக அகஸ்திய முனிவரிடம் சிவன் கூறுவதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இங்கு தெற்கில் உள்ள சிவசேஷத்திரம் காளஹஸ்தி என்றாகிறது. இந்த எண்ணம் கொண்ட சிவனுக்கு, அவன் திருவேங்கடமுடையானுக்கு பூஜை செய்வதற்கு ஏற்றபடி இந்த நதி மலர்களை அவனிடம் கொண்டு சேர்க்கிறது எனலாம்.

24. நிர்விசய ஏநாம் நிப்ருதம் அநபிவ்யக்த மஞ்ஜுப்ரணாத:

மந்த ஆதாத: புளிநபவநை: வஞ்ஜுள ஆமோத கர்ப்பபை:

அவ்யா ஸங்க: ஸபதி பதவீம் ஸம்சர்ய ஆந்யை: அலங்க்ய:

பந்தீ குர்யு: தடவஸதய: மா பவந்தம் கிராதா:

பொருள் - அந்த ஆற்றுடன் நீ கொள்ளும் சேர்க்கை இன்பத்தை அனுபவித்து இனிய ஓசையை எழுப்பியவனாக, அசைவற்று நின்று, நதியின் எழிலை அனுபவித்து நிற்பாய். அங்கு உள்ள நீர்வஞ்சி மலர்களின் நறுமணத்தை ரசித்தபடி, அங்கு வீசும் இனிய மந்தமாருதங்களை அனுபவித்தபடி, அந்த மணல்திட்டில் அமர்ந்து உனது களைப்பை நீக்கிக் கொள்வாயாக. ஆனால் ஸுவர்ணமுகரியின் கரையில் உள்ள பறவைகளைப் பிடிக்கும் வேடர்கள் அங்கு வந்து உன்னைச் சிறைப்பிடிக்காமல் இருக்கவேண்டும். ஆகவே பறவைகளோ, விளங்குகளோ, மற்ற மனிதர்களோ உன்னைக் காண்பதற்கு முன்பாக, அன்னங்கள் பறக்கின்ற உயர்ந்த இடத்தை அடைந்து, யாரும் உன்னைப் பிடிக்க இயலாதபடி சென்று விடுவாயாக.

25. துண்டீர ஆக்யம் ததநு மஹிதம் மண்டலம் வீக்ஷமாண:

சேஷத்ரம் யாயா: ச்ஷிபத துரிதம் தத்ர ஸத்யவ்ரத ஆக்யம்

பத்யெள ரோஷாத் ஸலில வபூஷோ யத்ர வாக்தேவதாயா:

ஸேது: ஜஜ்ஞே ஸகல ஜகதாம் ஏகஸேது: ஸ தேவ:

பொருள் - (அடுத்து காஞ்சீபுரம் வர்ணிக்கப்படுகிறது) ஸுவர்ணமுகரி நதியில் இருந்து புறப்பட்டு உயரமாகச் சென்றபடி இருப்பாயாக. அதன் பின்னர் சிறிது தூரத்தில் தொண்டை மண்டலம் என்று போற்றப்படும் மிகப் பெரிய நிலப்பரப்பை அடைவாயாக. அங்குள்ள ஸத்யவ்ரதம் என்ற பெயர் கொண்டதும், பாவங்களைப் போக்குவதும் ஆகிய புண்ணிய பூமியை அடைவாயாக. தன்னை அழைக்காமல் நான்முகன் இயற்றுகின்ற அச்வமேத யாகத்தை அழிக்கவேண்டும் என்ற கோபம் காரணமாகத் தனது உருவத்தை

வெள்ளமாக மாற்றிக் கொண்ட ஸரஸ்வதி, இந்த ஸத்யவ்ரத சேஷத்திற்கு வந்தாள். அவளது வெள்ளம் யாகத்தில் பாயாதபடி அணையாக நின்றவனும், வேதங்கள் மூலமே அறியப்படுபவனும், உலகினரால் ஸம்ஸாரக் கடலைக் கடக்க உதவும் ஒரே அணையாக உள்ளவனும் ஆகிய தேவாதிராஜன் இங்கு தோன்றினான்.

விளக்கம் - ஸரஸ்வதியின் வெள்ளப்போக்கை அடைத்த காரணமாக யதோக்தகாரி என்று பெயர் பெற்றான். ச்லோகத்தில் உள்ள ஸேது என்ற பதம் அணை என்றும், பாலம் என்றும் பொருள் உள்ளதாகும். இங்கு வெள்ளத்தின் குறுக்காக அணையாகக் கிடந்தான். நாம் ஸம்ஸாரத்தைக் கடக்க உதவும் பாலமாக உள்ளான். இவனை ஸேது என்று உபநிஷத்துக்களும், ப்ரஹ்மசூத்திரமும் போற்றுகின்றன. இதனை ப்ரஹ்ம சூத்திரம் (3-2-30) – ப்ரமத: ஸேது – என்பதன் மூலமும்; சாந்தோக்ய உபநிஷத் (8-4-1) – ய ஆத்மா ஸ ஸேது: என்றும்; ச்வேதாஸ்வதர உபநிஷத் (6-19) – அம்ருதஸ்ய பரம் ஸேது – என்றும்; முண்டக உபநிஷத் (2-2-5) - அம்ருதஸ்யைஷ சேது: என்றும் கூறுவது காணலாம்.

26 . நாநாரத்தை: உபசி குணாம் நித்ய ஸங்கீதநாதாம்

பூமே: த்ரக்ஷ்யஸி உசிதவிபவம் பூஷணம் தத்ர காஞ்சீம்
யஸ்யாம் நித்யாம் நிஹிதநயந: ஹஸ்திசைல ஆதிவாஸீ
த்வந்த்வ ஆதீத: ஸ கலு புருஷ: த்ருச்யதே ஸத்யகாம:

பொருள் - (இந்த ச்லோகத்தில் காஞ்சி வரதன் கூறப்படுகிறான்) அப்படிப்பட்ட உன்னதமான ஸத்யவ்ரத சேஷத்தில் பூமிதேவிக்கு ஏற்றபடி நேர்த்தியாக அமைந்த ஆபரணங்கள் போன்றும், பலவிதமான இரத்தினக்கற்கள் பதிக்கப்பட்டதால் அவற்றின் தன்மைகள் கொண்டும், பலவிதமான ஆட்டம் மற்றும் பாட்டு முதலான ஒலிகள் கொண்டும், ஒட்டியாணம் போன்றும், எப்போதும் நிலையாக உள்ளதும் ஆகிய காஞ்சீபுரத்தைக் காணப்போகிறாய். அந்த உயர்ந்த நகரத்தில் வேதங்களால் போற்றப்படுபவனும், நான்முகனின் அச்வமேத யாகத்தால் அழைக்கப்பட்டவனும், சுகதுக்கம் முதலான இரட்டையாக வரும் இன்பதுன்பங்களால் பாதிக்கப்பட்டாமல் உள்ளவனும் விருப்பமானவற்றைத் தடை இன்றிப் பெறக் கூடியவனும், உயர்ந்த புருஷனும், ஹஸ்திகிரி மலையில் எப்போதும் உறைபவனும், அந்தக் காஞ்சியில் வைத்த கண் வைத்தபடி உள்ளவனும் ஆகிய வரதப்பெருமானைக் காணலாம்.

விளக்கம் - காஞ்சி என்ற பதம் ஒட்டியாணம் என்னும் பொருள் தருவதாகும். ஆக இது பூமிதேவியின் ஒட்டியாணமாக உள்ளது. இங்குள்ள பல திவ்ய தேசங்கள் இந்த ஒட்டியாணத்தில் பதிக்கப்பட்ட இரத்தினங்கள் எனலாம். ச்லோகத்தில் உள்ள புருஷன்

என்பது பரவாஸுதேவனைக் குறிக்கும். த்வந்த்வம் என்பது பல குணங்களுடன் கூடிய ஸங்கர்ஷணன் போன்ற வ்யூஹ நிலைகள் ஆகும். விபவம் என்பது விபவ நிலையைக் குறிக்கும் (இரண்டாவது வரியில் விபவம் என்ற பதம் உள்ளது). நாதம் (முதல் வரியின் இறுதிப்பதம்) என்பது ப்ராணனாக உள்ள அந்தர்யாமி நிலையாகும். பலவிதமான இரத்தினங்கள் என்பதன் மூலம் இவற்றுடன் கூடிய அர்ச்சை நிலை கூறப்பட்டது. ஆக அத்திகிரி அருளாளன் ஐந்து நிலைகளையும் வெளிப்படுத்தியபடி உள்ளான் என்று கருத்து.

27. தாம் ஆஸீதந் ப்ரணம நகரீம் பக்திநம்ரேண மூர்த்தநா
ஜாதாம் ஆதௌ க்ருதயுகமுகே தாது: இச்சாவசேந
யத் வீதீநாம் கரிகிரிபதே: வாஹ வேக அவதூதாந்
தந்யாந் ரேணூந் த்ரிதசபதயோ தாரயந்தி உத்தம அங்கை:

பொருள் - அந்த உயர்ந்த காஞ்சி மாநகரம், க்ருத யுகத்தின் தொடக்கத்தில் உண்டான மற்ற நகரங்களுக்கு முன்பாகவே, நான்முகனின் ஸங்கல்பம் காரணமாக, விச்வகர்மனால் தோன்றியது. அந்த நகரத்தை நீ நெருங்கும் நேரத்தில், முன்பாகவே மிகுந்த பக்தியுடன் வணங்கிய தலையுடன் செல்வாயாக. அந்த நகரத்தின் வீதிகளில் அத்திகிரி அருளாளனின் வாகனங்கள் வேகமாகச் செல்வதால் மிகுந்த தூசிகள் எழுகின்றன. அவை அனைத்தையும் புனிதமாக்கும் தன்மை கொண்டவையாகும். பால்யம், கௌமாரம் மற்றும் யௌவனம் ஆகிய மூன்று நிலைகள் மட்டுமே கொண்ட தேவர்கள் (கிழத்தன்மை கொள்ளாத மற்ற மூன்று நிலைகள்), அந்தத் தூசிகளைத் தங்கள் தலைகளில் ஏற்றபடி எப்போதும் நிற்கின்றனர்.

28. மந்த ஆதூதாதத் ததநு மஹிதோ நிஸ்ஸ்ருதச் சூதஷண்டாத்
பார்ச்வே தஸ்யா: பசுபதி சிரச்சந்த்ர நீஹார வாஹீ
தூராத் ப்ராப்தம் ப்ரியஸகம் இவ த்வாம் உபேஷ்யதி அவச்யம்
கம்பா பாத: கமல வநிகா காமுகோ கந்தவாஹ:

பொருள் - இப்படியாக நீ கச்சிக்கு அருகில் சென்ற பின்னர், இயற்கையாகவே பெருமை உடையதும், அந்த திவ்யதேசத்தின் அருகில் தானாகவே அமைக்கப்பட்ட மாந்தோப்பில் இருந்து வெளிவந்ததும், அங்கு உள்ள ஏகாம்பரேச்வரன் என்னும் சிவனின் தலையில் உள்ள சந்த்ரனின் பனித்துளியைத் தன்னுடன் கொண்டு வருவதும் ஆகிய கம்பை என்ற ஆறு உள்ளது. அந்த ஆற்றில் உள்ள தாமரைக்காட்டின் மீது காதல் கொண்ட காற்று, அவற்றால் நறுமணம் அடைகிறது. நீண்ட தூரத்தில் இருந்து வந்துள்ள உன்னைத் தனது

அன்பான நண்பன் போன்று சந்தேகம் ஏதும் இல்லாமல் ஏற்றுக் கொள்ளும் அந்தக் காற்று, உன்னை நெருங்கி வருவதாக இருக்கும்.

29. வர்ணஸ் தோமை: இவ பரிணதா ஸப்தபேதை: மஹௌகை:

மாந்யா மத்யே நகரம் அபித: ஸேவிதா தேவதாபி:

ஸ்வச்ச ஸ்வாது ப்ரஸர ஸுபகா ஸ்வாமிநீ வ: கவீநாம்

வேகாஸம்ஜ்ஞாம் வஹதி மஹதீம் வல்லபா பத்மயோநே:

பொருள் - காவியங்கள் பல இயற்றும் கவிஞர்களுக்கும், உங்களைப் போன்ற நீர்ப்பறவைகளுக்கும் தலைவியாக நான்முகனின் இனிய துணைவியான ஸரஸ்வதி உள்ளாள். அவள் எழுத்துக்களின் தொகுதிகளாக ஏழு பிரிவில் உள்ளது போன்று, இங்கு ஒரு பெரும் ப்ரவாஹத்துடன் கூடிய உருவம் கொண்டிருக்கிறாள். கச்சியின் நடுவில் நான்கு புறங்களிலும் தேவதைகளால் சூழப்பட்டபடியும், அனைவராலும் மதிக்கப்பட்டபடியும், மிகவும் தெளிவும் இனிமையும் கொண்டபடியும், மேன்மை பெற்றபடியும் உள்ள வேகவதி என்ற ஆறாக உள்ளாள்.

விளக்கம் - இங்கு ஸரஸ்வதியை வேகவதி என்னும் நதியாகக் கூறுகிறார். ஏழு விதமான எழுத்துக்கள் = உயிர் எழுத்து, கவர்க்கம், சவர்க்கம், டவர்க்கம், தவர்க்கம், பவர்க்கம் மற்றும் யகரம் போன்றவை ஆகும். இது போன்று ஏழு பிரிவுகள் கொண்ட வேகவதி நதியாக சரஸ்வதி கச்சியில் உள்ளாள். இவை - சுத்திகை, கநகை, ஸ்ருப்ரை, கம்பை, வேகை, வஞ்ஜுளை மற்றும் சண்டவேகை ஆகும்.

30. தீர்த்தே பும்ஸாம் சமிதகலுஷே தத்ர ஸாரஸ்வத ஆக்யே

ஸ்நாத்வா ஸார்த்தம் முநிபி: அநகை: ஸம்யக் உல்லாஸிதாங்க:

விச்வம் சித்தே விகதரஜஸி வ்யஞ்ஜயந்திம் அசேஷம்

வக்ஷயஸி அந்தர் பஹிரபி பராம் சுத்திம் அசேஷபணீயாம்

பொருள் - வேகவதி நதியில், அங்கு நீராடுபவர்களின் பாவங்களை நீக்கவல்லதான ஸாரஸ்வதம் என்ற பெயர் கொண்ட தீர்த்தம் உள்ளது. அந்த இடத்தில் தோஷங்கள் இல்லாத வரதனை எண்ணியவாறு பல முனிவர்களும் நீராடியபடி இருப்பார்கள். அவர்களுடன் சேர்ந்து நீயும் நீராடுவாயாக. இதனால் உன்னுடைய உடலானது தூய்மையாகிவிடும். இதன் காரணமாக ரஜோகுணம் நீங்கிவிடும். இதனால் உண்டாகும் ஸத்வகுணம் எப்போதும் அழியாமல், இந்த உலகங்களைப் பற்றிய ஞானத்தை உனக்கு ஏற்படுத்தும். இப்படியாக உள்ளும் புறமும் மாறாத தூய்மையை நீ எப்போதும் கொண்டவனாக இருப்பாய்.

31. தஸ்யா: தீரே ஸரஸிஜபுவ: ஸௌம்ய வைதாநவேதி:

திவ்யம் குர்வந் த்ரமிட விஷயம் த்ருச்யதே ஹஸ்திசைல:
யஸ்ய உபாந்தே க்ருதவஸதய: யாபயித்வா சரீரம்
வர்த்திஷ்யந்தே விதமஸி பதே வாஸுதேவஸ்ய தந்யா:

பொருள் – எனது ப்ரியமான அன்னமே! தாமரை மலரின் தோன்றிய நான்முகன் இயற்றிய அச்வமேத யாகத்திற்கு உரிய மேடையாக (வேதி) வேகவதியின் கரையில் உள்ள அத்திகிரி இருந்தது. இது தென் தேசம் முழுவதும் திவ்யதேசமாக்கியபடி உள்ளதோ என்று எண்ணும்விதமாக உள்ளது. இந்த இடத்தின் மேன்மை என்னவென்றால், இங்கு உடலுடன் இன்பமாக இருந்து, அதனை விட்டவுடன் பரவாஸுதேவனின் இடமாகிய பரமபதம் சென்று நிலைத்து நிற்பார்கள் (முக்தி அளிக்கும் சேஷத்ரம் என்றார்).

32. ஸஞ்சிந்வாநா தருண துளஸீ தாமபி: ஸ்வாம் அபிக்யாம்

தஸ்யாம் வேத்யாம் அநுவிததீ ச்யாமளம் ஹவ்யவாஹம்
போக ஐச்வர்ய ப்ரிய ஸஹசரை: கா அபி லக்ஷமீகடாசைஷ:
பூய: ச்யாமா புவநஜநநீ தேவதா ஸந்நிதத்தே

பொருள் – (அத்திகிரி வரதனை வர்ணிக்கிறார்) கீழே கூறப்பட்ட அத்திகிரி என்னும் யாக மேடையில், அந்த யாகத்தில் இடப்படுகின்ற அவிர்பாவங்களை ஏற்கின்ற ஒளியுடன் கூடிய அக்னி போன்று அந்த வஸ்து காணப்பட்டது. கருமையான அவயவங்கள் கொண்டதும், கருந்துளசி மாலைகள் கொண்டதும், இவற்றால் காண்பவரைத் தாக்குவதுமாக அந்த வஸ்து இருந்தது. ஆனந்தம், ஐச்வர்யம் போன்ற பலவற்றை ஆள்கின்றவளும், தன்னுடன் கூடவே விளக்குகின்றவளும் ஆகிய பெரியபிராட்டியாரின் கடைக்கண் பார்வையால் மேலும் கருத்த நிறம் அடைகிறது. உலகம் முழுவதற்கும் காரணமாகவும், அனைவராலும் ஆராதிக்கப்படுவதாகவும், ஸாந்நித்யம் பெற்றதாகவும் விளங்குகிறது.

33. லக்ஷமீ வித்யுத் லலித வபூஷம் தத்ர காருண்ய பூர்ணம்

மா பைஷீ: த்வம் மரகத சிலாமேசகம் வீக்ஷய மேகம்
சுத்தை: நித்யம் பரிசித பத: த்வாத்ருசை: தேவ ஹம்சை:
ஹம்ஸீபூத: ஸ கலு பவதாம் அந்வவாய அக்ரஜந்மா

பொருள் - அந்த ஹஸ்திகிரி மலையில் கருணையே வடிவமாகவும், மஹாலக்ஷ்மி என்னும் மின்னலால் அழகுபடிந்த திருமேனியை உடையவனும், மரகதம் போன்று கறுத்தவனும்

ஆகிய வரதனைக் கண்டு அவன் மேகமோ என்று அச்சம் கொள்ளாதே. அவன் தூய்மையானவனாக, உன்னைப் போன்ற தேவலோக ஹம்ஸங்களால் நெருங்கி பழகக்கூடியவனாக உள்ளவன் ஆவான். அவன் முன்பு அன்னமாகத் தோன்றியதால் உங்களுக்கு மூத்தவன் என்றே நினைத்துக் கொள்ளலாம்.

34. ஸார ஆஸ்வதீ ஸவநஹ விஷாம் ஸ்வமிந: தே ஸ தேவ:

சுத்தம் சக்ஷு: ச்ருதி பரிஷதாம் சக்ஷுஷாம் பாகதேயம்
அங்கீகுர்யாத் விநதம் அம்ருத ஆஸார ஸம்வாதிபி: த்வாம்
ஆவிர் மோதை: அபிமத வர ஸ்தூல லசைஷ: கடாசைஷ:

பொருள் - கீழே கூறப்பட்டவனும், உன்னுடைய தலைவனாக உள்ள நான்முகன் இயற்றிய யாகத்தில் அளிக்கப்பட்ட அவிர்பாகங்களைச் சுவைத்தவனும், வேதங்களுக்கு தூய்மையான கண்கள் போன்றவனும், இங்கு உள்ள அனைவரது கண்கள் போன்றவனும், கண்களுக்குப் பாக்கியவானாகவும், அனைவருக்கும் தலைவனாகவும் அந்த வரதன் உள்ளான். அவன் உன்னை கடாசுஷிக்கும்போது அம்ருத மழை போன்று, ஆனந்தம் மேம்படும் நிலையில் நீ இருப்பாய். கேட்பவர்கள் கேட்டதற்கு மேலாகவே வழங்குகின்ற தனது கடைக்கண் பார்வையால், தனக்குக் கைங்கர்யம் செய்யும்படி உன்னை அவன் அணைத்துக் கொள்வான்.

35. மது ஆஸீக்தம் ஸரஸிஜம் இவ ஸ்விந்நம் ஆலம்பமாந:

தேவ்யா ஹஸ்தம் தத் இதர கர ந்யஸ்த லீலாரவிந்த:
தேவ: ஸ்ரீமாந் ஸ யதி விஹரேத் ஸ்வைரம் ஆராமபூமௌ
வ்யக்தோ வாலவ்ய ஜநவபூஷா வீஜயே: தம் த்வம் ஏவ

பொருள் - அந்த வரதன் தனது தோட்டத்தில் மஹாலக்ஷ்மியுடன் ஏகாந்தமாக அமர்ந்துள்ளான். அவன் அருகில் உள்ள பிராட்டியின் திருக்கரம் மகிழ்ச்சியால் வியர்க்கிறது. இப்படி வியர்வையால் நனைந்துள்ள மஹாலக்ஷ்மியின் தாமரைமலர் போன்ற திருக்கரத்தை தன்னுடைய திருக்கரத்தால் பிடித்தபடி அவன் உள்ளான். மற்றொரு திருக்கரத்தில் ஒரு தாமரைமலரைப் பிடித்தபடி உலவுகிறான். அப்போது உன்னுடைய சிறகுகளைச் சாமரம் மற்றும் விசிறி போன்று வீசி, தென்றல் காற்று அவன் மீது படுவது போன்ற கைங்கர்யத்தை நீ செய்ய வேண்டும்.

36. ஜாத ப்ரிதி: ஜநபதம் அதோ மத்யமம் ஸங்கயித்வா
 தூராத் லக்ஷ்ய க்ரமுக நிவஹ ச்யாமளாந் யாஹி சோளாந்
 ப்ரத்யுத்கச்சத் மகர வலந ஸ்தம்பிதை: ஸஹ்ய ஜாயா:
 ஸ்ரோதோ பேதை: விவிதகதிபி: ஸம்விபக்த அவகாசாந்

பொருள் – (அடுத்து சோழநாட்டை வர்ணிக்கிறார்) இப்படியாக கச்சியில் வரதனைக் கண்ட மகிழ்ச்சியான மனதுடன் புறப்பட்டு நடுநாடு முழுவதும் நிற்காமல் கடப்பாயாக. நீண்ட தூரத்திலிருந்து காணக்கூடிய பாக்கு மரங்களின் கருத்த வரிசையுடன் கூடியதும், காவையுடன் எதிர்நீச்சல் செய்யும் மீன்களில் சூழ்ச்சியால் சற்றே வேகம் தணிந்து, அசையாமல் உள்ள அலைகள் தனித்தனியாக பிரியும்போது, தனித்தனியாக பிரிக்கப்பட்ட பூமி நிறைந்த சோழநாட்டை அடைவாயாக.

37. ஸந்த்யா ராகம் ஸுரபி ரஜநீ ஸம்பவை: அங்கராகை;
 கேசை: ஜ்யோத்ஸ்நா கலஹி திமிரம் பாலிகா ஆபிட கர்ப்பை:
 ஆபிப்ராணா: ஸரஸிஜ த்ருச: ஹம்ஸ டோளாதிரோஹாத்
 ஆதாஸ்யந்தே மதகலகிரஸ் தேஷு நேத்ரோத்ஸவம் தே

பொருள் – அன்னமே! அந்தச் சோழநாட்டில் தாமரை மலர் போன்ற கண்கள் கொண்ட பெண்கள் பலர் இருப்பர். அவர்கள் மணம் வீசும் கஸ்தூரி மஞ்சளால் பூசப்பட்ட மேனியை உடையதால், அந்திப்பொழுது போன்ற நிறம் கொண்டிருப்பர். அவர்கள் தலையில் உள்ள பாக்குமலர்கள், இருண்ட கூந்தலில் காணப்படும் நிலவு போன்று தோன்றும். அவர்கள் உன்னைக் கண்டதும் தங்களது இளமைக்கு ஏற்ற இனிய சொற்களைப் பேசுவார்கள். இப்படியாக அவர்கள் ஊஞ்சல் ஆடியபடி உள்ளது உனக்கு இன்பம் அளிக்கும்.

38. ப்ருத்வீ லீலா திலக ஸுபகம் பச்சிமம் பாகம் ஏஷாம்
 நாம்நா வர்ஷம் ஜலசர நதீம் ஆத்ருகம் காஹமாந:
 த்ரக்ஷ்யஸி ஆராத் பரிமித தயா மக்ந கைலாஸ த்ருச்யம்
 ச்வேதம் சைலம் பணிபதம் இவ ச்ஷிமாதலாத் உஜ்ஜிஹாநம்

பொருள் – (திருவெள்ளறை திவ்யதேசத்தைக் கூறுகிறார்) நீரில் செல்லும் அன்னமே! சோழ நாட்டின் மேற்குத் திசையில் உள்ளதும், ஆற்றுப் பாய்ச்சல் நிறைந்ததும், வர்ஷம் என்று பெயர் கொண்டதும், பூமி தனக்கு இட்டுக் கொண்ட திலகம் போன்றும் விளங்கும் இடத்தில் மூழ்கி சற்று வெளியே தெரியும்படியாக, பூமியில் இருந்து மேலே எழுகின்ற ஆதிசேஷன் போன்று தோன்றும் திருவெள்ளறையைக் காண்பாயாக.

39. ஸ்பார ஆலோக ப்ரசமித தம: ஸஞ்சயம் ததர பும்ஸாம்
 ப்ரத்யக் ரூபம் ப்ரகுண விபவம் ப்ரார்த்த நீயம் பூதாநாம்
 நேதீயாம்ஸம் குசலநிவஹம் நந்துராதாஸ்யதே தே
 திவ்யம் தேஜோ ஜலதி தநயா ஸ்நேஹ நித்ய அநுஷக்தம்

பொருள் - (திருவெள்ளறையில் உறையும் புண்டரீகாஷ்டனை வர்ணிக்கிறார்) அந்தத் திருவெள்ளரையில் இருக்கின்ற வஸ்து திவ்யமான தேஜஸ் உடையது; திருப்பாற்கடலில் தோன்றிய பிராட்டியுடன் எப்போதும் ஸ்நேகத்துடன் கலந்து இருப்பது; மிகுந்த கடாஷ்டம் காரணமாக அனைத்து இருளையும் போக்கவல்லது; கைவல்யம், ஐச்வர்யம், மோஷ்டம் போன்ற அனைத்து பலன்களையும் அளிக்கவல்லது; மிகச் சிறந்த ஐச்வர்யங்களைத் தனக்கு அதீனமாகக் கொண்டது. அனைத்தையும் விட்ட ஞானிகளால் வணங்கப்படும் பேறாக உள்ளது. அதனை நீ வணங்குவதன் மூலம் அனைத்து நன்மைகளையும் விரைவாகப் பெருகும்படி செய்வதாக உள்ளது.

40. ஸ்நிக்தச்சாயம் ததனு விததம் தஸ்ய தாமேவ நீலம்
 நீலீ ரக்ஷா நியத லளிதம் காநநம் ஸம்விசீயா:
 த்ருஷ்டே தஸ்மிந் அநிமிஷ வதூ நித்ய நிர்வேச யோக்யே
 ஸ்வர்க உத்யாந ச்ரியம் அபி லகும் மம்ஸ்யதே மாநஸம் தே

பொருள் - திருவெள்ளறைக்கு மேற்கில் ஒரு காடு உள்ளது. புண்டரீகாஷ்டனின் கடாஷ்டம் பெற்ற பின்னர் - அவன் திருமேனி போன்று நீல நிறமாகவும், விஸ்தாரமாகவும், குளிர்ந்த நிழல் மற்றும் ஒளியை உடையதும், நீலீ என்னும் அரக்கியால் காப்பாற்றப்பட்டு வருவதும், செழிப்பாக உள்ளதும் ஆகிய காட்டை நீ அடைவாய். தேவலோகப் பெண்களின் சுக அனுபவத்திற்கு ஏற்றபடி அந்தக் கானகம் உள்ளது. அங்கு உள்ள கனிகள் மற்றும் மலர்களைக் கண்ட பின்னர், ஸ்வர்க்கத்தில் உள்ள நந்தவனங்கள் கூட அற்பமாக நினைக்கும்படியாக ஆகின்றன.

41. குர்வந் நாநா குஸும ரஜஸா யத்ர சித்ரம் விதாநம்
 பூக ஆரண்யே ம்ருது விசலயந் பாலிகா சாமராணி
 பாத ந்யாஸ ஷ்டமம் அவகிரந் ச்ஷமாதலம் புஷ்பஜாலை:
 ப்ராயோ வாயு: ப்ரிஜந விதிம் பஞ்ச பாணஸ்ய தத்தே

பொருள் - அந்தக் கானகத்தில் பலவகையான மலர்களின் தாதுக்களால் பல நிறங்கள் கொண்ட மேலாப்பை அணிந்து கொள்கிறது; பாக்குத் தோப்பில் இருக்கின்ற பாக்கு மரங்களில் பாளைகள் என்ற சாமரங்கள் அமைத்தபடி உள்ளது; மன்மதன் காலடி வைப்பதற்கு ஏற்றபடி பூமியை மலர்க் குவியலால் அலங்கரிக்கிறது - இப்படிப்பட்ட காற்று மன்மதனுக்கு தொண்டு புரிந்தபடியுள்ள இந்த கானகத்தைத் தேவலோகப் பெண்கள் அனுபவிக்க விரும்புகின்றனர்.

42. ஸ்ரேதோ வேகாத் அத ஜநபதம் ஸௌம்ய ஸீமந்தயந்தீ

ப்ரத்யா தேசோ விபுத ஸரித: ஸ்யந்ததே ஸஹ்ய கந்யா
காலே காலே பரிணதிவசாத் பர்வ பேத அவகீர்ணை:
புண்ட்ரேஷுணாம் புளிந விசதை: கத்கதா மௌக்திகௌகை:

பொருள் - (காவேரியை வர்ணிக்கிறார்) சிறந்த குணங்கள் கொண்ட அன்னமே! தேவ நதி என்று போற்றப்படும் கங்கையை விட மேம்பட்டது; அதன் மணல் திட்டு முழுவதும் சிறந்த கரும்புகள் முதிர்ந்து, அவற்றின் கணுக்கள் வெடிப்பதால், அவற்றில் இருந்து முத்துகள் தெறித்து, கரை முழுவதும் வெண்மையாக காணப்படுகின்றன; இப்படியாக முத்துக் குவியலால் மேடு பள்ளமாகக் காணப்படும் ஸஹ்ய மலையின் பெண்ணான காவேரி அந்த தேசம் முழுவதையும் தனது வெள்ளத்தினால் வகுடு போன்று தோற்றம் அளிப்பதாகப் பெருகுகிறாள்.

43. ஸஹ்ய உத்ஸங்காத் ஸபதி மருதா ஸாகரம் நீயமாநாம்

பத்ர ஆலாபைர் விஹிதகுசலாம் த்வாத்ருசாநாம் த்விஜாநாம்
யாம் அஸ்கந்நா: ஸரஸகுஹளீ பத்ரபாதைர் நிசாந்தே
மந்தஸ் மேராம் மது பரிமணை: வாஸயந்தீவ பூகா:

பொருள் - பெரியவளாகி விட்ட காவேரி, தனக்கு வளம் அளிக்கின்ற வாயுவினால் தந்தையான ஸஹ்ய மலையின் மடியில் இருந்து கணவனின் இல்லமான கடலுக்குக் கொண்டு செல்லப்படுகிறாள். அப்போது உன் போன்ற பறவைகளின் ஆசிகள் அவளுக்கு மங்களங்கள் அளிக்கின்றன. இதனைக் காணும் ஈரம் கொண்ட பாக்கு மரங்கள், விடியற்காலை நேரத்தில் ரசம் நிறைந்த பாக்குப்பூ மடல்களைச் செரிவதன் மூலம் புன்சிரிப்பை வீசுகின்றன. தேனும், நறுமணமும், வாசனை வஸ்துக்களும் கொண்டு காவேரியை நறுமணம் வீசச் செய்கின்றன.

44. தஸ்மிந் த்ரசக்ஷயஸி அமர மஹிளா மௌளி கந்த்தை: அவந்த்யாம்

ஆதந்வாநாம் வ்யபக்த ரஸம் மாநஸே மாநஸம் வ:
தீர்தை: அந்யை: அபி பரிகதாம் சுத்தி ஹேதோ: ஸமந்தாத்
சந்த்ர உல்லாக ப்ரதிதயசஸ: ஸம்பதம் புஷ்கரிண்யா:

பொருள் - (திருவரங்கம் பெரியகோயிலின் வர்ணனை தொடங்குகிறது. முதலில் சந்த்ர புஷ்கரிணியைக் கூறுகிறார்) காவிரி பாய்கின்ற அந்தச் சோழ நாட்டில், சந்திரனின் நோயைத் தீர்த்து, அவனுக்கு இன்பம் அளித்ததால் மிகுந்த புகழ் பெற்ற சந்திர புஷ்கரிணி உள்ளது. அது தேவலோகப் பெண்களின் கூந்தல்களால் நறுமணம் பெற்றது ஆகும். மாநஸப் பொய்கையில் உங்களைப் போன்ற அன்னங்கள் விளையாடியபடி உள்ளபோது, உனது மனதை அந்தப் பொய்கை மீது ஆசை இல்லாதபடி செய்யவல்ல தன்மையைக் கொண்டு இந்தப் புஷ்கரிணி விளங்குகிறது. தனது தூய்மையால் இதனைச் சுற்றிப் பல புண்ணிய தீர்த்தங்களும் சூழ்ந்து நின்று புண்ணியம் பெறுவதற்காகக் காத்துக் கிடக்கின்றன. இப்படியான வளத்தை நீ காண்பாய்.

45. தீரே தஸ்யா: விரசித பதம் ஸாதுபி: ஸேவ்யமாநம்

ச்ரத்தா யோகாத் விநமித தநு: சேஷபீடம் பஜேதா:
யஸ்மிந் அஸ்மத் குலதந தயா ஸௌம்ய ஸாகேத பாஜ:
ஸ்த்தாநம் பாவ்யம் முநிபி: உதிதம் ஸ்ரீமதோ ரங்கநாந்ந:

பொருள் - அந்தச் சந்த்ர புஷ்கரிணியின் கரையில் இடம் பெற்றதாகவும், ஸாதுக்களால் எப்போதும் வணங்கப்பட்டதாகவும், அந்தப் புஷ்கரிணியின் மேன்மை தெரிந்து கொண்டதால் வணங்கிய உடலுடன், அங்குள்ள ஆதிசேஷன் என்னும் ஆசனத்தை வணங்குவாயாக. அந்த சேஷ பீடத்தில் எங்கள் குலத்திற்கு பெரும் செல்வமாகியதும், அயோத்தியை அடைந்துள்ள சிறந்த ஐச்வர்யமானதும் ஆகிய ஸ்ரீரங்க விமாநம் வரப்போவதாக முனிவர்களால் கூறப்பட்டுள்ளது (இராமன் காலத்திற்குப் பின்னரே இங்கு ஸ்ரீரங்கநாதன் எழுந்தருளியதால், எதிர்கால வினையில் கூறுவது காண்க).

46. ஸத்வே திவ்யே ஸ்வயம் உதயத: தஸ்ய தாம்ந: ப்ரஸங்காத்

மஞ்ஜூஷாயாம் மரகதம் இவ ப்ராஜமாநம் ததந்த:
சேதோ தாவதி அபஹிதபுஜம் சேஷ போகே சயாநம்
தீர்க்க அபாங்கம் ஜலதி தநயா ஜீவிதம் தேவம் ஆத்யம்

பொருள் - (ஸ்ரீரங்கநாதனை வர்ணிக்கிறார். இராமன் தன்னிடம் உள்ள ஸ்ரீரங்க விமானத்தை எண்ணியபடி கூறுவதாக உள்ளது) ரஜஸ் மற்றும் தமோ குணங்கள் சேராத திவ்யமான ஸத்வ குணம் மட்டுமே விளங்கும் இடத்தில் தானாகவே அந்த ஸ்ரீரங்கவிமானம் இருக்கப் போகிறது. அந்த விமானத்திற்குள் தங்கத்தால் ஆகிய பெட்டியில் வைக்கப்பட்ட மரகத மணி போன்றவனும், ஆதிசேஷனின் உடல் மீது தனது புஜத்தைத் தலையணையாக்கிக் கொண்டு சயனித்தவனும், நீண்ட கண்களைக் கொண்டவனும், திருப்பாற்கடலில் மகளான ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரின் உயிரும் ஆகிய ஸ்ரீரங்கநாதன் உள்ளான். உலகில் காரணமான அந்த ஸ்ரீரங்கநாதனைக் குறித்தே என்னுடைய சிந்தனை ஓடியபடி உள்ளது.

47. சோர ஆக்ராந்தம் ததநு விபநம் சோள பாண்ட்ய அந்தரஸ்தம்

ஜில்லீ நாத ச்ரவண பருஷம் சீக்ரம் ஏவ வ்யதீயா:
தீர்ணே தஸ்மிந் ப்ரகடய ஸகே சீதளாம்ஸ்தே நிநாதாந்
சப்தா யந்தே ந கலு கவய: ஸந்நிதௌ தூர்ஜநாநாம்

பொருள் - இப்படியாக இந்த சேஷ பீடத்தை வணங்கிய பின்னர் அங்கிருந்து கிளம்பி சோழ பாண்டிய நாடுகளின் நடுவில் உள்ளதும், கள்ளர்களால் தங்கள் வசம் வைக்கப்பட்டதும், கேட்பவர்களின் செவிகளை வேதனைப்படுத்தும் சுவர்க்கோழிகளின் ஓசை நிறைந்ததும் ஆகிய காட்டை வேகமாகக் கடப்பாயாக. எனது தோழனே! அந்தக் காட்டைக் கடந்த பிறகு உனது குளிர்ந்த சப்தத்தை எழுப்புவாயாக. கவிஞர்களாக இருப்பவர்கள் அறிவற்றவர்களின் அருகில் வாய் திறக்க மாட்டார்கள் அல்லவோ?

48. ஸ்ரஸ்தாபீடம் ப்ரசலத் அளகம் வ்யக்த தாடங்க ரத்தம்

முக்தா சூர்ண ஸ்ப்புரித திலகம் வக்த்ரம் உத்தாந யந்த்ய:
தேசே தஸ்மிந் குவலய த்ருச: ஜாதகௌ தூஹலாஹாஸ் த்வாம்
மாலா தீர்க்கை: மதுர விருதம் மாநயிஷ்யந்தி அபாங்கை:

பொருள் - அந்தக் கானகத்திற்கு அப்பால் உள்ள தேசத்தில், இனிமையான குரல் கொண்ட உன்னை, கருநெய்தல் போன்ற கண்கள் கொண்ட பெண்கள் காணவேண்டும் என்ற ஆசை கொண்டு ஓடி வருவார்கள். அப்படி அவர்கள் வரும்போது தங்கள் தலையில் அணிந்துள்ள மாலை முதலானவை தலை முடியுடன் சேர்ந்து முகத்தை மறைப்பதைக் கூட விலக்காமல், காதுகளில் உள்ள கற்கள் ஒளி வீசும்படியாக, முத்துக்கொடிகளால் அணியப்பட்ட திலகம் ஒளி வீச, மலர்கள் நெருக்கமாக தொடுக்கப்பட்ட மாலை போன்ற தங்கள் பார்வையை உன் மீது வீசி உன்னை கௌரவிப்பார்கள்.

49. நித்யாவாஸம் வ்ருஷபம் அசலம் ஸுந்தர ஆக்யஸ்ய விஷ்ணோ:

ப்ரத்யா ஸீதந் ஸபதி விநமத் பாகதேயம் நத: ஸ்யா:
யஸ்ய உத்ஸங்கே பலிவிஜயிந: தஸ்ய மஞ்ஜீரவாந்தம்
பாத: திவ்யம் பசுபதிஜடா ஸ்பர்ச சூந்யம் விபாதி

பொருள் - (அடுத்து கள்ளழகர் எழுந்தருளியுள்ள திருமாலிருஞ்சோலையைக் கூறுகிறார்) அழகர் என்ற சிறந்த திருநாமம் கொண்ட மஹாவிஷ்ணுவின் நித்யமான இருப்பிடமாகவும், வணங்குவோரின் பாக்யமாகவும் இருக்கின்ற வ்ருஷபாசலம் என்ற மலையை நெருங்கிய உடனேயே அதனை நீ வணங்கி நிற்பாயாக. அந்த மலையின் மேற்புரத்தின் உள்ள நூபுரங்கை என்ற தீர்த்தம், மஹாபலியை வென்ற அழகர், உலகம் அளந்தபோது அவனது திருவடிச் சிலம்பிலிருந்து வெளிப்பட்டது ஆகும். அது சிவனின் சடையில் தங்காமல் நேரே இங்கு வந்தது.

50. ஈசாத் அஸ்த்ராணி அதிகதவதாம் சஷத்ரியாணாம் ப்ரவாவாத்

காராவாஸ ஸ்மரண சகிதை: ஸிக்தஸஸ்யாந் பயோதை:
ப்ச்யந் யாயா: பரமலகயா ஸ்பர்த்த மாநை: அஜஸ்ரம்
புண்யா வாஸை: புரஜந பதை: மண்டிதாந் பாண்ட்ய தேசாந்

பொருள் - பாண்டிய நாட்டின் அரசர்கள் பரமசிவனிடம் அஸ்த்ரங்களைக் கற்றனர். அந்த அரசர்களின் பெருமையால் சிறைவாசம் செய்யப்பட்டதை எண்ணி அச்சம் கொண்ட மேகங்கள், அங்கு பாங்காக மழை பெய்து பயிர்களை நனைக்கின்றன. இப்படியாக நனைக்கப்பட்ட பயிர்களைக் கொண்டதும், எப்போதும் குபேர நாட்டுடன் செல்வத்தில் போட்டி இடுவதும், புண்ணிய புருஷர்கள் வசிப்பதும், நாடு நகரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் ஆகிய பாண்டிய தேசத்தைப் பார்த்தபடிச் செல்வாயாக.

விளக்கம் - ஒரு காலத்தில் தமிழகம் எங்கும் வறட்சி உண்டானபோது, அகஸ்தியரின் ஆணைக்கு ஏற்ப சேர சோழ பாண்டிய மன்னர்கள் சிவனைக் குறித்து தவம் இயற்றினர். அப்போது உண்டான அசரீரி வாக்கைக் கேட்டு அவர்கள் தேவலோகம் சென்றனர். அங்கு இருந்த இரு பெரிய ஆசனங்களில் சேரனும் சோழனும் அமர்ந்துவிட, சிறியதாக இருந்த ஆசனத்தில் அமராமல் பாண்டியன் இந்திரனின் ஆசனத்தில் அமர்ந்தான். இதனைக் கண்ட இந்திரன் பாண்டியனுக்கு உதவாமல் விட்டான். பின்னர் தனது நாட்டிற்குத் திரும்பிய பாண்டியன், அங்கிருந்த மலைகளின் மீது சென்ற மழை மேகங்களை சிறைப்பிடித்தான். இதனால் கோபம் கொண்ட இந்திரன் படை எடுத்துவர, அவனுடம் பாண்டியன் தான் சிவனிடம் கற்ற அஸ்த்ரங்கள் மூலம் போர் புரிந்தான். இதனால் அச்சம் கொண்ட இந்திரன் பாண்டிய மன்னனுக்கு நண்பன் ஆனான். அது மட்டும் அல்லாமல்,

மேகங்களையும் மழை பொழியும்படி உத்தரவிட்டான். இதனால் மேகங்கள் தாங்கள் மீண்டும் சிறை பிடிக்கப்படுவோமோ என்று அச்சம் கொண்டு மழையைப் பொழிந்தபடி உள்ளன.

51. முக்தா ஜாலை: ஜநித புளிநாம் சுக்தி ஸந்தாந் அமுக்தை:

தாரா பூர்ணாம் திவம் இவ தத: தாம்ரபர்ணீம் பஜேதா:
ப்ரத்யாஸத் யா நியதவிசதம் பீத ஸிந்தோ: மஹர்ஷே:
பாநீயம் தே பரிணமயிதா தத்ர முக்த ஆமயத்வம்

பொருள் - பாண்டிய நாட்டைக் கடந்த பின்னர் சிப்பிகளில் இருந்து தொடர்ச்சியாக வெளி வந்த முத்துக்களின் குவியல்கள், மணல் மேடுகள் போன்று காணப்படுகின்றன. இதனால் அங்கு ஓடுகின்ற வானம் போன்ற தாமிரபரணி, அந்த முத்துக்களால் நட்சத்திரங்கள் நிறந்து உள்ளதாகக் காட்சி அளிக்கிறது. நீ கீழே இறங்கி, அதன் நீரைப் பருகுவாயாக. கடலைப் பருகிய அகஸ்திய முனிவரின் தொடர்பால் எப்போதும் தெளிவாக உள்ள அந்த நீர், உனக்கு ஸம்ஸார ரோகம் இல்லாத தன்மையை உண்டாக்கும்.

52. தஸ்யா: ஸ்வைரம் ஸரஸிஜ முக ஆஸ்வாத ஸம்ப்ரீத சேதா:

சீதீபுத: தரள லஹரீ பாஹு ஸம்லேஷணேந
அத்யாஸீந: புளிநம் அநிலை: வீஜித: சந்தநாத்ரே:
ச்ராந்திம் சாந்திம் கமயது பவாந் ஸாகரம் லங்கயிஷ்யந்

பொருள் - அடுத்து கடலைக் கடக்க போகின்ற நீ, உனது ஆசைப்படி, உனது மனைவி போன்று உனக்கு உபசாரம் செய்கின்ற தாமிரபரணியின் தாமரைமலர் போன்ற முகம் என்னும் அமிர்தத்தைச் சுவைத்து மகிழ்வாயாக. அதன் அசைகின்ற அலைகள் என்னும் கைகளால் தழுவப் பெற்று உன்னுடைய வெப்பம் நீக்குவாயாக. அதன் மணல் திட்டில் அமர்ந்து, மலயம் என்ற சந்தன மலையில் இருந்து வீசும் காற்றை அனுபவிப்பாயாக. இப்படியாக அங்கு நின்று உனது களைப்பை நீக்கிக் கொள்வாயாக.

53. ஸவ்யம் தஸ்யா: கியத் இவ கத: ச்யாம தாளீ தமாலாம்

த்வத் ப்ரயாணாம் தருண வயஸாம் சேதஸோ நந்தயித்ரீம்
வேலாம் அப்தே: விவித லஹரீ தத்த முக்தாபிராமாம்
த்ரசக்ஷயஸி ஆராத் த்விகுண புளிநாம் கேதகீநாம் பராகை:

பொருள் - அந்தத் தாமிரபரணியின் இடது பக்கத்தைச் சற்று தாண்டிச் சிறிது தூரம் செல்வாயாக. அங்கு கறுப்பான பனை மரங்கள் மற்றும் பச்சிலை மரங்கள் கொண்டதும், உன்னைப் போன்ற இளம் பறவைகளின் மனதிற்கு இன்பம் அளிப்பதும், பலவிதமான அலைகளால் கொண்டு வரப்பட்ட முத்துக்களால் அழகு பெற்றதும், தழை மடல்களின் மலர்த்துளிகளால் நிரம்பிய மணல்திட்டிடுக்கள் கொண்டதும் ஆகிய கடற்கரையைக் காண்பாய்.

54. ஸ்த்தித்வா தத்ர சஷணம் உபயத: சைல ச்ருங்க அவதீர்ணை:

ஸ்ரோதோ பேதை: அதிகத குணம் சாரு விஷ்ப்பார கோஷை:
 லக்ஷீகுர்வந் தசமுகபுரீம் ஸௌம்ய பத்ர ப்ரக்ருஷ்டோ
 வேலா சாபம் சர இவ ஸகே வேகத: த்வம் வ்யதீயா:

பொருள் - அழகான அன்னமே! உனது வெண்மையான சிறகுகளால் சிறப்புற்ற நீ, நான் செலுத்தும் அம்பு போன்று, அந்த ஸமுத்திரத்தின் கரையில் புறப்படுவதற்குத் தயாராக நொடிப்பொழுதில் நிற்பாயாக. பத்துத் தலைகளை உடைய இராவணின் இலங்கையை இலக்காக வைத்து நிற்பாயாக. அந்தக் கரைகளின் இருபுறமும் உள்ள மலையின் முனைகளில் இருந்து இறங்குகின்ற அருவிகளின் இரைச்சலை, என்னுடைய வில்லின் இனிமையான நாண் ஒலி போன்று எண்ணுவாயாக. அந்தக் கரையையே வில் என்று நினைத்து, அங்கிருந்த செலுத்தப்பட்ட என்னுடைய இராமபாணம் போன்று விரைவாகக் கிளம்பிச் செல்வாயாக.

55. தாவ ஆஸக்தம் வநம் இவ நப: ஸந்த்யயேவா அநுவித்தம்

ஸிந்தூர அங்கம் த்வீபம் இவ ஹரிம் ஸ்வ அம்பரேணவ ஜுஷ்டம்
 வித்யுத் பிநநம் கநமிவ ஸகே வித்ரும் அரண்ய யோகாத்
 தேஹேந ஏகம் மிதுநம் இவ ச த்ரக்ஷ்யஸி த்வம் பயோதிம்

பொருள் - எனது தோழனே! அந்தக் கடலானது தன் கீழ் பவழக் காட்டைக் கொண்டுள்ளது. அதனால் அந்தக் கடல் - காட்டுத் தீ பரவிய காடு போன்றும், அந்திப் பொழுதால் சூழப்பட்ட வானம் போன்றும், சிந்தூரப் பூச்சைக் கொண்ட யானையைப் போன்றும், தனது ஆடையான பீதாம்பரத்துடன் உள்ள எம்பெருமானைப் போன்றும், மின்னலுடன் கூடிய மேகம் போன்றும், ஓர் உடலுடன் மற்றோர் உடல் சேர்ந்த ஜோடியைப் போன்று காண்பாய்.

56. அஸ்மத் பூர்வை: ஸுரபதி ஹ்ருதம் த்ருஷ்டுகாமை: துரங்கம்

பித்வா சேஷாணீம் அகணித பலை: ஸாகரோ வர்த்தித ஆத்மா
ஸத் காரார்த்தம் தவ யதி கிரீந் ஆதிசேத் குப்தபக்ஷாந்
அச்ராந்த: அபி ப்ரணயம் உசிதம் ந ஏவ பந்தோ: விஹந்யா:

பொருள் - தேவேந்த்ரனால் அபகரிக்கப்பட்ட அச்வமேதக் குதிரையைக் காண விரும்பிய எங்கள் முன்னோர்களான ஸகர புத்திரர்கள் எண்ண இயலாத வலிமையுடன் கூடி, இந்திரன் ஒளித்து வைத்த குதிரையைக் காண பூமியைப் பிளந்து சென்றதால் அந்த ஸமுத்திரம் பிறந்து வளர்ந்தது. அப்படிப்பட்ட அந்த ஸமுத்திரம் உன்னை உபசாரம் செய்வதாக இந்திரனிடமிருந்து தன்னால் காப்பாற்றப்பட்ட மைநாகம் முதலான மலைகளை உனக்கு உதவும்படி உத்தரவு இடக்கூடும். கடலில் பறப்பதால் உனக்குக் களைப்பு ஏற்படவில்லை என்றாலும், அந்த மலைகள் போன்ற உறவினர்களின் ஏற்கத் தக்கதான அன்பை நீ ஒதுக்காதே.

57. தத்ர ஆஸீந: க்வசந ஸரஸி ஸ்மேர ஹேம அரவிந்தே

லப்த்த ஆஸ்வாதோ மதுபிரமிதை: ஸம்விநீத அத்வகேத:
த்ரக்ஷயஸீ அக்ரே லகுதர கதி: சேஷம் உல்லங்ய ஸிந்தோ:
தோய ஆகாதாத் மஸ்ருணித சிலா ரம்ய வேலம் ஸுவேலம்

பொருள் - இவ்விதம் கடல் அனுப்பிய மலையில் மலர்ந்த தாமரைகள் நிறைந்த ஒரு பொய்கையில் நீ அமர்ந்து கொள்வாயாக. அங்கு மலர்களால் அளிக்கப்பட்ட அளவற்ற தேனைச் சுவைத்து, வழிக்களைப்பு நீங்கப் பெற்றவனாய், அதன் பின்னர் முன்பை விட நீ சற்று மெதுவாகவே பறந்து சென்று, கடலில் மீதம் உள்ள பாகத்தைக் கடப்பாயாக. அப்போது எதிரில் நீரால் தொடர்ந்து மோதப்பட்டு வருவதால் மழமழ என்று உள்ள பாறைகளால் அழகுடன் கூடிய ஸுவேலம் என்ற மலையைக் காண்பாயாக.

58. யஸ்ய ஆஸந்நே பயஸி ஜலதே: த்வத் ப்ரதிச்சந்த சந்த்ரா:

பக்ஷச்சேதக்ஷரித ருதிர ஸ்தோம ஸந்தர்சநீயா:
வீசீ ப்ராப்தை: உபசிதருசோ மௌத்திகை: தாரகாபை:
ஸந்த்யாம் அந்யாம் நியதம் அவநௌ தர்சயந்தி ப்ரவாளா:

பொருள் - அந்த மலையின் ஓரத்தில் இருக்கின்ற பவழக்கொடிகள், இந்திரனால் வெட்டப்பட்ட ஸுவேல மலையின் சிறகுகளில் இருந்து பெருகிய இரத்தக் குவியல் போன்று தோன்றும். அலைகளால் கொண்டு வரப்பட்ட முத்துக்கள், அங்கு

நஷைத்திரங்கள் போன்று ஒளி வீசும். அந்தக் கடல் நீரில் உன்னுடைய பிரதிபிம்பம் சந்திரன் போன்று காணப்படும். இப்படியாக அந்தப் பூமிக்கு வேறான அந்திப்பொழுதை இந்தக் கடல் காண்பிக்கும்.

59. யத்ர அரண்யம் வருண வஸதே: வீசி வேக ஆபநீதை:

முக்தா ரத்ந ஸ்தபக சபளை: வித்ருமை: உத்ப்ரவாளம்
ரக்ஷோபீதை: ஸ்வயம் அநிமிக்ஷை: ஆஹ்ருத ஸ்த்தாபி தாநாம்
மந்தாராணாம் மதுபரிமளை: வாஸிதம் மௌளி தக்நை:

பொருள் - அந்தச் ஸுவேல மலையில் உள்ள காடானது வருணனுக்கு இருப்பிடமான கடலின் அலைகளால் அப்பால் எறியப்பட்ட முத்துக்கள், இரத்தினங்கள், பவளங்கள் போன்றவற்றால் பல நிறம் கொண்ட தளிர்கள் நிறைந்ததாகக் காணப்படுகிறது. அரக்கர்களிடம் அச்சம் கொண்ட தேவர்கள் தாங்களாகவே இங்கு கொண்டு வந்து வளர்த்த மந்தாரம் என்னும் கற்பக மரங்கள் உள்ளன. இந்த மந்தார மலர்கள் தலைவரையில் தேன் பெருக்கை எங்கும் பரப்பி, நறுமணம் அளிக்கும்படியாக ஸுவேல மலை உள்ளது.

60. தஸ்மிந் த்ருச்யா ததநு பவத: சாருஸௌ தாவதாதா

லங்கா ஸிந்த்தோ: மஹதி புளிநே ராஜஹம்ஸீவ லீநா
த்வாம் ஆயாந்தம் பவந தரளை: யா பதாகாபதேசை:
பக்ஷை: அப்யுஜ்ஜிகமிஷு: இவ ஸ்த்தாஸ்யதி ச்ராவ்ய நாதா

பொருள் - அங்கு சென்ற பின்னர் அந்தப் பெரிய ஸுவேல மலையின் காட்டுக்குள் அடங்கியதாய், கடலில் நீண்ட மண்திட்டில் அடங்கியதாய், வெண்மையான மாட மாளிகைகள் நிறைந்ததாகக் காட்சி அளிக்கும் இலங்கையானது உனக்கு ஏற்ற பெண் அன்னப்பறவை போன்று காட்சி தரும். அந்த அன்னம், மாளிகைகளில் கட்டப்பட்ட கொடி என்னும் சிறகுகளைக் காற்றினால் அசைத்து, அங்கு எழுகின்ற வாத்ய ஒலிகளைத் தனது ஒலியாகக் கொண்டு, இலங்கைக்கு வருகின்ற உன்னை எதிர் கொண்டு அழைக்கப் புறப்படுவது போன்று நிற்கும்.

முதல் ஆச்வாஸம் ஸம்பூர்ணம்

இரண்டாம் ஆச்வாஸம்

61. லீலா கேலம் லலிதகமநா: சாருநாதம் ஸ சிஞ்ஜா:

பல்ல அக்ஷம் த்வாம் ஸ்மரசரத்ருச: கௌரம் ஆபாண்டுர அங்க்ய:
முக்த ஆலாபம் மதுர வசஸ: மாநஸ அர்ஹம் மநோஜ்ஞா:
யத்ர ஆநீதா: ஸுரயுவதய: ரஞ்ஜயேயு: ஸமக்ஷம்

பொருள் - அந்த இலங்கையில் இராவணனால் அபகரித்துக் கொண்டு வரப்பட்ட தேவலோகப் பெண்கள் அழகாக சஞ்சாரம் செய்யும் உன்னைக் காண்பார்கள். உன் போன்றே அழகாக அவர்கள் நடந்து காண்பிப்பார்கள். இனிய குரலுடன் கூடிய உன்னைக் கண்டு தங்கள் சிலம்புகளில் ஒலி எழுப்புவார்கள். பல்லம் என்ற ஆயுதம் போன்ற உன்னைத் தங்கள் கண்களைக் காமனின் பாணங்கள் போன்று ஆக்கிக் கொண்டு காண்பார்கள். வெண்மையான உன்னைக் கண்டு தங்கள் சரீரம் சற்றே வெளுத்து நிற்பார்கள். இனிமையாகப் பேசுகின்ற உன்னைக் கண்டு இனிமையாகப் பேசுவார்கள். எப்போதும் நினைக்கத் தகுந்த உன்னை மனதில் வைத்து, அதனால் அனைவரையும் கவரும்படியாக மேலும் அழகு பெறுவர். இப்படியாக மற்றவர்கள் காணும் இடத்தில் மகிழ்வை ஏற்படுத்துவார்கள்.

62. உக்ரை: சாபை உபஹதி பியா ரக்ஷஸ தூரமுக்தா:

தக்த்தும் யோக்யா: ஹுதவஹம் அபி த்வத் ப்ரியா வர்ண சுத்தா:
உத்ப்ச்யந்த: ஜனக தநயா தேஜஸா ஏவ ஸ்வரக்ஷாம்
ரோதம் யஸ்யாம் அநுவித ததே லோகபால அவரோதா:

பொருள் - அஷ்டதிக் பாலகர்களான இந்திரன் முதலானவர்களின் அந்தப்புரப் பெண்களும் இலங்கையில் இராவணனால் அடைக்கப்பட்டுள்ளனர். ஆனால் அவனுக்கு உள்ள பயங்கரமான சாபங்கள் காரணமாக அவர்கள் தூரத்தில் விலக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்கள் தங்களது கற்பு காரணமாக, யாகங்களில் இடப்படும் அவிர்பாகத்தை எரிக்கவல்ல நெருப்பையும் எரிக்கவல்ல தகுதியுள்ளவர்களாவர். மேலும் அவர்கள் உனது காதலியான பெண் அன்னம் போன்ற நிறம் கொண்டு உள்ளனர். ஜனகனின் மகளான சீதையின் தேஜஸ் மூலமாகவே தங்களுக்குப் பாதுகாப்பை கொண்ட அவர்கள், அவனது சிறையில் அடைப்பட்டுள்ளதில் இசைந்து எனது வருகைக்காகக் காத்துள்ளனர்.

63. அத்யா ஸீநா பஹுமணி மயம் துங்க ச்ருங்கம் த்ரிகூடம்
 திக்பாலேஷு ப்ரதிதயசஸா ரசஷஸா ரசஷ்யமாணா
 அக்ரே மேரோ: அமர நகரீம் யா பரிஷ்கார பூம்நா
 த்வ ஆஹூய இவ த்வஜ படமயாந் அக்ரஹஸ்தாந் துநோதி

பொருள் - அந்த இலங்கையானது பலவகையான மணிகள் நிறைந்ததாகவும், உயர்ந்த சிகரத்தை உடையதும் ஆகிய த்ரிகூடம் என்னும் மலையில் உள்ளது. இந்திரன் உள்ளிட்ட திக்பாலகர்கள் அனைவரிடமும் புகழ்பெற்ற அரக்கனால் காப்பாற்றப்படுகிறது. தனக்கு இருக்கின்ற அலங்காரங்களின் மேன்மை காரணமாக, மேரு மலையின் மேலே இருக்கின்ற அமராவதி என்ற தேவ நகரத்தையும் அவமதித்துக் கூப்பிடுவது போன்று, கைகள் போன்ற கொடிச் சீலைகளை ஆட்டி அழைக்கின்றதாக அந்த இலங்கை உள்ளது.

64. காலே யஸ்யாம் வ்யபகத கநே த்வத் விஹார அசிதே அஸ்மிந்
 சந்த்ர ஆலோகை: விலுளித தியாம் சர்வரீ கர்வ ஹாஸை:
 ஸ்வர்க்க ஸ்த்ரீணாம் விரஹஜ நிதம் பாஷ்பம் உத்வேலயந்த்ய:
 நிஷ்யந் தந்தே ஸலிலகணிகா: சந்த்ரகாந்த ஸ்தலீநாம்

பொருள் - அங்கு சரத் காலமக இருப்பதால் மேகங்கள் இல்லாமல் நீ எளிதாக சஞ்சாரம் செய்யும்படியாக இருக்கும். அத்தகைய இரவு நேரமாவது தன்னுடைய கர்வத்தினால் சிரிக்கின்றதோ என்று தோன்றும்படியாக அங்கு சந்திரனின் ஒளி இருக்கும். அங்கு பிரிவு காரணமாக மனவேதனையில் உள்ள தேவலோகப் பெண்களின் கண்ணீரைச் சந்திரனின் ஒளியானது கரைபுரண்டு ஓடும்படிச் செய்யும். சந்த்ரகாந்தம் என்னும் கற்களால் கட்டப்பட்ட இடங்களில், அந்தக் கற்கள் கட்டப்பட்ட இடத்தில் நீரும் சேர்ந்து வெள்ளமாக இருக்கும் (சந்த்ரனின் ஒளி சந்த்ரகாந்தம் என்னும் கற்களின் மீது விழும்போது அந்தக் கற்களில் இருந்து நீர் வெளிப்படும். அந்த நீரும் தேவலோகப் பெண்களின் கண்ணீரும் சேர்ந்து வெள்ளமாகின்றன என்று கருத்து).

65. பாஸா தாத்ருக் பரிண திஜுஷா மைதிலீ சோக வந்ஹே:
 பஸ்மீ பூதாம் பவநதநய ஸ்நேஹிநா பாவகேந
 அந்த: த்ரஸாத் அவஹித திய: ஸம்விதாஸ்யந்தி அவச்யம்
 ப்ரத்யா திஷ்ட ப்ரதமரசநம் விச்வகர்ம் ஆதய: தாம்

பொருள் - அனைத்தையும் சாம்பல் செய்கின்ற, எழுச்சி மிகுந்த உருவத்தைக் கொண்ட ஒளி போன்ற, வாயுவின் புத்திரனான அனுமன் இலங்கையில் உள்ள அனைத்தையும் எரித்தான். ஆன போதிலும் அப்படி அக்னியால் சாம்பலான இலங்கையை, தேவலோகச் சிற்பியான விச்வகர்மா முதலானவர்கள், இராவணன் மீது தங்கள் மனதில் உள்ள பயம் காரணமாக அந்த இலங்கையில் தங்கள் புத்தியை நிலை நிறுத்துவர். இதனால் எரிப்பதற்கு முன்னே இருந்த இலங்கையை விட நேர்த்தியாக உள்ள ஒரு புதிய நகரத்தை எந்தவிதமான தடையும் இல்லாமல் அமைப்பர். ஆகவே சீதையின் சோகம் காரணமாக எழுந்த நெருப்பிற்கு இராவணன் அஞ்சமாட்டான்.

66. மத்யே தஸ்யா நிசிசரபதே: ஸத்ம ருத்த அந்தரிசுஷம்

யுகம்ம நேயை: திவி ஸுமநஸாம் ஸேவ்யமாநம் விமாநை:
காராகாராம் விபுத ஸுத்ருஸாம் வீசுஷமானோ விசித்ரம்
சோக ப்ரீதி வ்யதிகரவதீம் வசுஷ்யஸே சித்த வ்ருத்திம்

பொருள் - அந்த நகரத்தின் நடுவில் வானத்தை மறைத்தபடி தம்பதிகளை ஏற்றிக்கொண்டு ஸ்வர்க்கலோகம் செல்வதான தேவர்களின் விமானங்களால் மேற்புறம் சூழப்பட்டபடி இருக்கும். தேவலோகப் பெண்களுக்குச் சிறைக்கூடமாக உள்ளதும், வியக்க வைப்பதும், அசுர அரசனான இராவணனுடையதும் ஆகிய அரண்மனையைக் காண்பாய். அப்போது உனக்கு ஆனந்தமும் சோகமும் ஒருங்கே தோன்றும்.

67. ஈஷத் கோபாத் சகித பவநாம் இந்து ஸந்திக்த்த ஸூர்யாம்

நித்ய உதாராம் ருது பிரகிலை: நிஷ்குடே வ்ருசுஷ வாடம்
ஸீதா சோக ஜ்வலந ஸஹஜை: தத்ர தீப்தாம் அசோகை:
ஆபத் ஏதா: ப்ரதம லுளிதாம் ஆஞ்ஜநேய ப்ரசாரை:

பொருள் - அந்த அரண்மனையின் நந்தவனத்தில் உள்ள காற்றானது இராவணனின் கோபத்திற்கு அஞ்சியபடி வீசும். சூரியன் தன்னுடைய ஒளியை அங்கு சந்திரன் போன்று குறைத்துக் கொள்வான். அனைத்து ருதுவின் பலன்களும் அங்கு சேர்ந்து இருக்கும். சீதையின் சோகம் என்ற நெருப்பின் காரணமாக அங்கு உள்ள அசோக மரங்கள், "சோக மரங்கள்" என்றே காணப்படும். அப்படிப்பட்ட இடம், முன்னர் அனுமனால் அழிக்கும் பொருட்டு முறிக்கப்பட்டது. அங்கு நீ செல்வாயாக.

68. தஸ்யாம் அந்யை: வியதி விஹகை: ஸார்த்தம் ஆனந்த நிக்நை:
ஸ்த்தானே ஸ்த்தானே நிஹித நயந: வர்த்தயந் மண்டலாநி
த்ரஸ்யஸி ஏகாம் ஜநக துஹிது: ஸௌம்ய துர்ஜாத பந்தும்
ந்யஸ்தா ஆகல்ப்பாம் க்வசந விடபே சிம்சுபாம் ஸாந்த்ர சாகாம்

பொருள் - அழகான அன்னமே! அந்த மரங்களின் வரிசையில் ஆனந்தமாகப் பல பறவைகள் வசித்து வரும். அவற்றுடன் சேர்ந்து நீயும் வானத்தில் வட்டமிட்டபடி, ஒவ்வொரு இடத்திலும், "சீதை உள்ளாளா", என்று நோக்கியபடிச் செல்வாயாக. அங்கு சீதையின் துன்பமான காலத்தில் பந்துவாக அவளுக்கு உதவியபடி இருக்கின்ற சிம்சுபா என்ற மரத்தைக் காண்பாய். அடர்ந்த கிளைகள் கொண்ட அந்த மரத்தின் கிளையில் தனது ஆபரணங்களைச் சீதை வைத்துள்ளாள். அந்தக் கிளையை உடைய ஒப்பற்ற மரத்தை நீ காண்பாயாக.

69. மூலே தஸ்ய: கிமபி ஸவந கேஷத்ர ஸம்ஸார ஜாதம்
யத்ர க்வ அபி ஸ்த்திதம் அபி ஸகே த்ராஸ ஹீநம் மஹிம்நா
காலே தஸ்மிந் கதம் அபி மயா வீர்ய சுல்க்கே ந லப்த்தம்
த்ருச்யம் தத் தே திநகர குல த்யோதகம் திவ்ய ரத்னம்

பொருள் - என்னுடைய தோழனே! யாகபூமியை உழுதபோது தோன்றியது; மிகுந்த மேன்மை உள்ளதாலும், எங்கும் இருப்பதாலும் அச்சம் இல்லாதது; அந்தக் காலத்தில் பல அரசர்கள் இந்த இரத்தினத்தைப் பெற முயன்றபோது, பரமசிவனின் வில்லை முறித்து, "நாண் ஏற்றுதல்" என்ற பந்தயம் மூலம் என்னால் அடைப்பெற்றது; என்னுடைய தந்தை முதலான பலரும் மகிழும்படி சூர்ய குலத்திற்கே ப்ரகாசம் அளிப்பது; ஒப்பற்றது - தெய்வீகமான அந்த சீதை என்னும் இரத்தினம் உன்னால் காணப்படவேண்டும்.

70. ஸா மே த்ருஷ்டி: சபர நயநா ஸந்தந ப்ரூ: ஸுகேசீ
தந்வீ துங்க ஸ்தந பரநதா தப்த ஜாம்பூநத ஆபா
பாலா யுஷ்டமத் ப்ரதிம கமநா வேதி மத்யா வர அங்கீ
ச்ருங்கார ஆக்யம் நிதிம் அதிகதா ச்ரேயஸீ தேவதேவ

பொருள் - (கடந்த ச்லோகத்தில்) இரத்தினம் என்று கூறப்பட்டவள், எனக்குக் கண் போன்றவள் ஆவாள் (அதாவது கண் போன்று நல்லது கெட்டதை எனக்கு அறிவிப்பவள் ஆவாள்); மீன் போன்ற கண்கள் உடையவள் (மீன் தனது குட்டியைக் கண் பார்வையில் வளர்ப்பது போல் இந்த உலகங்களைத் தனது கண்களால் வளர்பவள்); வில் போன்ற புருவம் கொண்டவள்; அடர்ந்த கூந்தல் உடையவள்; மெல்லிய திருமேனி உடையவள்;

கனத்த ஸ்தனம் கொண்டவள்; உருக்கப்பட்ட தங்கம் போன்ற நிறம் உடையவள்; இளம் பெண் அன்னங்களுக்கு ஒப்பான அழகான நடை கொண்டவள்; யாகமேடை போன்று சிறிய இடை கொண்டவள்; சிறந்த அவயவங்களைக் கொண்டவள்; ச்ருங்கார ரஸம் என்ற புதையலை ஆள்கின்ற தேவதை போன்றவள்.

71. ஸா தே யாவத் நயந பதவீம் யாதி மோஹ அலஸா வா

ஸந்தேசம் வா மத் உபகதயே ச்ராவயந்தீ சகுந்தாந்
அத்யா ஸந்ந ப்ரியவசநதாம் ஸுசயத்பி: நிமித்தை:

ஏதாம் அச்ரு ஸ்த்தகித நயநம் விஷுமாணா திசம் வா

பொருள் - அந்தச் சீதை என்ன செய்வது என்று புரியாமல் திகைத்தபடி இருப்பாள். என்னிடம் உன்னைப் போன்று தூது வருவதற்காகத் தன்னுடைய சரிதத்தை உன் போன்று பக்ஷிகளிடம் கூறி இருக்கலாம்; அல்லது கூடிய விரைவில் இனிமையான செய்தி வரப்போகிறது என்பதை அறிவிக்கின்ற இடதுகண் துடித்தல் முதலான அறிகுறிகளை அறிந்து, கண்ணீரால் மறைந்த கண்களுடன், நான் இருக்கும் இந்தத் திசையைப் பார்க்கக்கூடும். இப்படியாக நீ அவளைக் காணப்போகிறாய்.

72. ஆகல்ப்பாந் வா ஸவித நிஹிதாந் ஆலபந்தீ விமோஹாத்

அங்க ஸ்பர்ச: ரகுகுலபதே: ஸ்மர்யதே வா ந வேதி
த்யாயந்தீ வா சிர விரஹிதாந் ஏகசய்யா விஹாராந்
தஸ்யா நூநம் நியதி ஜநிதா தாத்ருசீ காலயாத்ரா

பொருள் - அன்னமே! அந்தச் சீதையானவள் தான் என்ன பேசுகிறோம் என்பதை அறியாதவளாக, தான் பேசுவதைக் கூட உணராமல் இருப்பவளாக, தான் அணிந்து கொள்ள விருப்பம் இல்லாமல் அருகில் வைக்கப்பட்டுள்ள ஆபரணங்களை நோக்கி, "ஆபரணங்களே! ரகுவம்சத்தின் நாயகனான இராமனை நீங்கள் முன்பு தொட்டபடி இருந்தீர்கள் அல்லவோ? அது உங்களுக்கு நினைவுக்கு வருகிறதா?", என்று கேட்பாள். இப்படியாக அவளுக்கு அந்த நினைவுகள் உண்டானதால், நீண்ட நாட்களாகக் கிட்டாததும், என்னுடன் சயனித்தபடி இருந்ததும் ஆகிய நிலைகளை எப்போதும் நினைத்தபடி உள்ளவளாக அவளை நீ காண்பாய். இப்படியாக நான் கூறும் அவளது பொழுதுபோக்கானது வேறு இருக்க வாய்ப்பு இல்லை.

73. சுத்தாம் இந்தோ: ச்வபச பவநே கௌமுதீம் விஷ்ப்புரந்தீம்

ஆந்தாம் வா விஷதருவநே பாரிஜாதஸ்ய சாகாம்
ஸூக்திம் ரம்யாம் கலபரிஸரே ஸத்கவே: கீர்த்யமாநாம்
மந்யே தீநாம் நிசிசரக்ருஹே மைதிலஸ்யா ஆத்மஜாதாம்

பொருள் - மிதிலையின் அரசரான ஸாத்த்விகரான ஜனகனின் மகள், அரக்கனின் வீடு என்னும் ஒவ்வாத இடத்தில் துன்பத்தில் உள்ளாள். இந்த நிலை எப்படி உள்ளது என்றால் – தூய்மையான ஒளி கொண்ட சந்த்ரன் உயர்ந்தவர்கள் இடத்தில் ஒளி வீசுவதை விடுத்து, நாயைத் தின்பவன் வீட்டில் வீணாய் எப்படி ஒளி வீசியபடி இருக்குமோ அது போன்று உள்ளது. மேலும் விஷமரங்கள் மட்டுமே நிறைந்துள்ள காட்டில் கொண்டு வந்து நடப்பட்ட பாரிஜாத மரம் போன்று அவள் உள்ளாள். மேலும், சிறந்த சொல் திறம் நிறைந்த கவிஞர்களின் சொற்கள், அவற்றைப் படித்த பின்னரும் ஒப்புக் கொள்ளாதவர்களின் நாக்கில் என்ன பாடுபடுமோ அது போன்று அமர்ந்துள்ளாள்.

74. வர்ஷ ஆகீர்ணாம் இவ கமலிநீம் வ்யாஹதார்த்தம் இவ உக்திம்

பங்காச்லிஷ்டாம் இவ பிஸலதாம் பத்யபேதாம் இவேபீம்
மேகச்சந்நாம் இவ சசிகலாம் விக்நருத்தாம் இவ ஆசாம்
வ்யாக்ரத்ரஸ்தாம் இவ ம்ருகவதூம் பூதலே ஜ்யாம் இவாஸ்தாம்

பொருள் - அரக்கனின் இருப்பிடத்தில் உள்ள சீதையை நான் எப்படி எண்ணுகிறேன் என்றால் – மழை பெய்யாமல் தவிக்கும் தாமரை ஓடை போன்றும், தவறான பொருள் கொள்ளப்பட்ட செய்யுள் போன்றும், சேறு அகற்ற முடியாத தாமரைக்கொடி போன்றும், கஜத்தை விட்டுப் பிரிந்த பெண்யானை போன்றும், மேகத்தால் மறைக்கப்பட்ட பிறைச்சந்திரன் போன்றும், தடைகளால் தடுக்கப்பட்ட விருப்பம் போன்றும், புலியால் அச்சுறுத்தப்பட்ட மான்குட்டி போன்றும், வில்லை விட்டுப் பிரிந்த அம்பு போன்றும் எண்ணுகிறேன்.

75. ஸ்ம்ருத்வா பூர்வம் ஸ்மரசரபயே மத்பரிஷ்வங்கரசுஷாம்

ஆச்லிஷ்யந்தீம் அலஸவளிதை: அங்ககை: மாதரம் ஸ்வாம்
ஆகல்பே அபி ச்ரமம் அதிகதை: அங்கராகே அபி கிந்நை:
அசுஷாம்யத்பி: ஸ்ம்ருதிமபி முஹூ: ஸௌகுமார்யாதிரேகாத்

பொருள் - சீதை முன்பு என்னுடன் இருந்தபோது காமனின் பாணங்களுக்கு அச்சம் கொண்டவளாக என்னை அணைத்துக் கொள்வாள். ஆனால் இப்போது அந்தப் பாதுகாப்பு அவளுக்குக் கிட்டாத காரணத்தினால், தனது துன்பம் அனைத்தையும் தன்னுடைய தாயான பூமாதேவியிடம் கூற முற்பட்டு அப்படியே கிடக்கிறாள் போலும். அவளது திருமேனி மிகவும் இளைத்த காரணத்தினால், அவசியமாக அணிந்து கொள்ள வேண்டிய ஆபரணங்களை அணிவதற்குக் கூட சக்தி இல்லாமல் உள்ளாள். நீராடிய பின்னர் உடலில் பூசவேண்டிய பூச்சுக்களுக்குக் கூட முயலாமல் களைப்பாக உள்ளாள். இவற்றைச் செய்யாமல் உள்ளபோதிலும், அவற்றைச் செய்து கொள்வது அவசியம் என்று எண்ணியவளாக உள்ளாள். இந்த நினைவு தோன்றும்போது பொறுக்க இயலாத தளர்ச்சி அடைகிறாள்.

76. பூய: பூய: கரஸரஸிஜே ந்யஸ்ய ரோமாஞ்சிதாங்கீம்

மௌளௌ சூடாமணி விரஹிதே நிர்விசந்தீம் நிதாய
அந்தஸ்தாபாத் அதிகதருஜோ: ஆதராத் அர்ப்பயந்தீம்
பர்யாயேண ஸ்தந கலசயோ: அங்குளீயம் மதீயம்

பொருள் - எனது மோதிரத்தைத் தனது தாமரை போன்ற சிவந்த கைகளில் வைத்துக் கொள்வாள். இதனால் அவள் எனது நினைவு காரணமாகத் துண்டப்பட்டு, மீண்டும் மீண்டும் உடல் சிலிர்த்துக் கொள்வாள். அனுமன் மூலமாகத் தனது சூடாமணியை என்னிடம் அனுப்பியதால், அந்தச் சூடாமணியின் இடத்தில் அந்த மோதிரத்தை வைத்துச் சற்றே ஆறுதல் அடைவாள். தனது துன்பத்தை நீக்கும் பொருட்டு அந்த மோதிரத்தைக் குடம் போன்ற தனது ஸ்தனங்களில் மாற்றி மாற்றி வைத்துக் கொள்வாள் .

77. அம்பா துல்யா ஸுசரிதபலம் திவ்யம் ஆலேபநம் ப்ராக்

அங்கேஷ்வஸ்யா: ஸ்த்திரம் அநுகுணம் யத் விதேநே அநஸூயா
தாராகாரை: ஸ்தநகலசயோ: ஆபதத்பி: ஸமந்தாத்
ஸந்தாபோஷ்ணைஸ் ததபி பஹுணை: அச்ருபி: சுஷாளயந்தீம்

பொருள் - எங்கள் இருவரது தாய்களுக்கு ஈடான அநகூயை, தன்னுடைய தவம் காரணமாகப் பெற்ற பலனாகிய திவ்யமான, அழியாத, சீதையின் மேனிக்கு ஏற்ற மேனிப்பூச்சை முன்பு ஒரு சமயம் பூசினாள். அந்தப் பூச்சானது இதுவரை உறுதியாக அழியாமல் இருந்தது. ஆனால் இப்போது இவள் கண்களில் இருந்து அடர்ந்த நீர் வீழ்ச்சி போன்று கண்ணீர் பெருகி வருகிறது. இந்தக் கண்ணீர் வேதனை காரணமாக மிகவும் சூடாகவும் உள்ளது. இந்தக் கண்ணீரானது அநகூயை பூசிவிட்ட இவளது மேனிப்பூச்சை

அழித்து, கலசம் போன்ற இவளது ஸ்தனங்களில் விழுந்து, நான்கு திசைகளிலும் வேகமாகத் தெளித்தபடி உள்ளது.

78. அக்ராஹ்வாத் விஷயம் இதம் கேசஹஸ்தம் மயா ப்ராக்

ஆபிப்ராணாம் தநு பரிமள ச்ரத்தயா இவ அவகீர்ணம்
அர்ச்சாஹேதோர் புவிரதிபதே: அப்ஸரோபி: விமுக்தாம்
அன்வக் யாதாமிவ ஸுரதரோர் மஞ்ஜரீம் சஞ்சரீகை:

பொருள் - நான் முன்னர் அவளுடன் இருந்த காலங்களில் அவளது நீண்ட கூந்தலை எனது கைகளால் சேர்த்துக் கட்ட முனைவேன். அந்தக் கூந்தல் எனது கைகளுக்குள் அடங்காது. ஆனால் அவை இப்போது அவளது திருமேனியின் நறுமணத்தை நுகர விரும்பியதோ என்று எண்ணும்படியாக, பின்னாமல் மொத்தமாகத் தொங்கியபடி உள்ளன. அந்தக் கூந்தலைக் காணும்போது கற்பக மரத்தின் மலர்க்கொத்து ஒன்றை முழுவதுமாக வண்டுகள் மறித்து மொய்ப்பது போன்று உள்ளது. இந்தக் கற்பக மரத்தின் மலர்கொத்து இங்கு எப்படி வரக்கூடும் என்றால், காமனின் பூஜைக்காகத் தேவலோகப் பெண்கள் இந்த மலர்க் கொத்துக்களைப் பூமியில் இடுவதால் ஆகும்

79. ஆநீதம் யத் த்வரிதம் அசலாத் உத்தரீயம் ப்லவங்கை:

அஸ்ய ஆகாரை: ஸத்ருசம் அபித: த்வத் ப்ரியா ரூப சிஹ்நம்
பால ஆதித்ய த்யுதி ஸஹசரம் சாரு வாலோ வஸாநாம்
ஸந்த்யாராக வ்யதிகரவதீம் சந்த்ரலேகாம் இவாந்யாம்

பொருள் - அவன் ஆகாய மார்க்கமாகச் செல்லும்போது அவளது ஆடைகள் இங்குள்ள மலைகளில் விழுந்தன. அந்த ஆடைகளையும், ஆபரணங்களையும் இங்கு உள்ள வானரங்கள் மிகவும் விரைந்து நான் உள்ள குகைக்குக் கொண்டு வந்தனர். இவையே அந்த ஆடைகள் ஆகும். இவற்றில் உள்ள நிறம், ஓவியங்கள் ஆகியவற்றைக் கண்டால் உனது மனைவியின் உருவம் உனக்கு நினைவில் வரவேண்டும் (அந்த ஆடையில் வெண்மையான அன்னப்பறவைகளின் ஓவியங்கள் இருந்தன; அந்த ஆடைகள் அன்னம் போன்றே மென்மையாக இருந்தன என்று கருத்து). இவை பொன்னால் நிறைந்த சரிகைகளால் இழைக்கப்பட்டது காண்க. ஆக இளஞ்சூரியனின் ஒளி போன்ற ஆடைகளை அணிந்துள்ள அவளை, அந்திப்பொழுதில் தோன்றுகின்ற சந்திரப்பிறை போன்றே நான் காண்கிறேன்.

80. வக்தும் மார்க்கம் கில வஸுமதீம் ஜக்முஷ: தத் பத அப்ஜாத்
 மஞ்ஜீரஸ்ய த்வத் உபமருதே: தக்ஷிணஸ்ய அஸ்ய துல்யம்
 அங்காருடே சரணகமலே மத்கரேண உபதேயம்
 வாமம் சாகாசிகர நிஹிதம் வீக்ஷ்ய காடம் விஷண்ணாம்

பொருள் - அவள் எந்த மார்க்கமாகச் சென்றாள் என்பதை எனக்கு அறிவிக்கும் விதமாக, அவளுடைய தாமரை போன்ற கால்களில் இருந்த இந்தச் சிலம்பை நழுவவிட்டுள்ளாள். இப்படியாக இந்தப் பூமியை அடைந்ததும், உனது ஒலி போன்று இனிமையாக ஒலி எழும்புவதும் ஆகிய இந்த வலது காற்சிலம்பைக் காண்பாயாக. இத்தகைய வலது காற்சிலம்பு போன்றதும், எனது மடி மீது வைத்த அவளது கால்களில் என்னால் முன்பு அணிவிக்கப்பட்டதும், இப்போது அணியப்படாமல் அவளால் மரக்கிளையில் மாட்டி வைக்கப்பட்டதும் ஆகிய அவளது இடது காற்சிலம்பை எண்ணி நான் வருந்துகிறேன்.

81. அங்கை: ம்லாயத் கிஸலய ஸமை: உஜ்ஜிதா கல்ப்ப புஷ்பை:
 காட ஆக்ஷிஷ்டாம் வபுஷி விமலே பிம்பிதாபி: லதாபி:
 ஸந்தாப உஷ்ண ச்வஸந பருஷச்சாயயா கிஞ்ச தீநாம்
 பந்தீபூதாம் நிசிசரக்ருஹே நந்தநஸ்ய ஏவ லக்ஷமீம்

பொருள் - சற்றும் தோஷம் இல்லாத அவளது திருமேனியின் மீது அங்குள்ள கொடிகளின் நிழல்கள் படர்ந்து காணப்படும். இந்த நிழல்களால் தழுவப் பெற்ற அவளுடைய திருமேனியானது வாடிய தளிர்கள் போன்றும், மலர்கள் உள்ளிட்ட ஆபரணங்கள் ஏதும் அணியாமலும் காணப்படும். மேலும் வெப்பத்தின் காரணமாக சூடான ப்ராணவாயு வெளிப்பட, அழகற்றுப் போன நிழல் போன்று சீதை காணப்படுகிறாள். இப்படியாக உள்ள சீதை அரக்கனின் வீட்டில் சிறைப் பிடிக்கப்பட்டுள்ள நந்தவன லக்ஷமியோ என்று நான் எண்ணுகிறேன்.

82. சேத: வருத்திம் சமயதி பஹிஸ் ஸார்வபௌமே நிரோதே
 மயி ஏகஸ்மிந் ப்ரணிஹிததியம் மான்மதேந ஆகமேந
 அப்யஸ்யந்தீம் அநிதர ஜுஷ: பாவநாயா: ப்ரகர்ஷாத்
 ஸ்வாந்தேந அந்தர் விலய ம்ருதுநா நிர்விகல்ப்பம் ஸமாதிம்

பொருள் - என்னை மட்டுமே த்யானித்தபடி இருத்தல், மற்ற விஷயங்களில் புலன்கள் மேயாதபடி தவிர்த்தல் என்பதான யோகம் என்பது மற்ற விஷயங்களில் மனம் செல்லாதபடி அடக்கி வைக்கிறது. ஆயினும் காம சாஸ்திரத்திற்கு ஏற்ப என்னை மட்டுமே அவள் த்யானித்தபடி உள்ளாள். இப்படியாக வேறு எந்த விஷயமும் கலக்காத சிந்தனையின் எல்லையில் உள்ளதால், உள்ளம் உருகி, மென்மையான மனம் கொண்டவளாக இருக்கிறாள். தனது அறிவையும் மறந்து, உள்ளத்தில் எனது அன்பான தோற்றத்தைத் தரிசித்தவளாக உள்ளாள் என எண்ணுகிறேன்.

83. சூந்யா த்ருஷ்டி: ச்வஸிதம் அதிகம் மீலிதம் வக்த்ரபத்மம்

தாராகாரம் நயந ஸலிலம் ஸாநுபந்த: விலாப:
இத்தம் தைன்யம் கிமபி விதிநா துர்நிவாரணே நீதா
ஸா மே ஸீதா தநுதரதநு: தப்யதே நூநம் அந்த:

பொருள் - அவளது பார்வை எதனையும் காணாமல் உள்ளது. அதிகமான பெருமூச்சு வெளிப்பட்டபடி இருக்கும். த்யானித்தின்போது மலர்ச்சியுடன் காணப்படும் தாமரை போன்ற அவளது முகமானது, அந்த மலர்ச்சி இன்றி இருக்கும். கண்களில் இருந்து தாரை தாரையாகக் கண்ணீர் பெருகியபடி இருக்கும். என்னையும் எனது குலத்தில் உள்ளவர்களையும் குறித்து அவளது அழகையில் புலம்பல் சொற்கள் வெளிப்பட்டபடி இருக்கும். இதுவரை நான் கூறிய நிலையிலும், மேலும் கூற இயலாதபடி துயரமான நிலையிலும் அவள் இருப்பாள். தடுப்பதற்குக் கடினமான துர்பாக்ய நிலையில் மெலிந்த திருமேனியுடன் எனது சீதை அந்த அரண்மனையில் தவித்தபடி உள்ளாள்.

84. த்ருஷ்ட்வா தஸ்யாஸ் த்வம் அபி கருணாம் தாத்ருசீம் தாம் அவஸ்த்தாம்

சக்ஷயஸி அந்த: ஸ்வயம் உபநதம் சோகவேகம் ந ஸோடும்
க்ரவ்யாதாநாம் தசவதநவத் க்வாபி ஜாதௌ அவஜாதா:
நாலம்பந்தே கதமிவ தயாம் நிர்மலத்வ உபபந்நா:

பொருள் - என்னைப் போன்றும், அனுமன் போன்றும் அவளது காணச் சகியாத மிகவும் துர்பாக்ய நிலையை நீயும் நேரில் காண்பாயாக. அதனால் உன்னில் சோகமானது தானாகவே கிளர்ந்து எழக்கூடும். ஏன் இந்த மென்மையான தன்மை உண்டாகும் தெரியுமா? இராவணன் போன்று மாமிசம் உண்ணுபவர்களின் கூட்டத்தில் பிறக்காதவர்கள், தூய்மையான ஸாத்விகர்கள் ஆகியவர்கள் தயை என்ற இரக்க குணத்தை அடையாமல் இருப்பார்களோ? நீயும் அவர்கள் போன்றே இந்த இரக்கம் பெறுவாயாக.

85. நேதீயஸ்யாம் அதிகதரஸ: தீர்க்கிகாயாம் நிகாமம்

ஸம்வேசேந ச்ரமம் அபநயந் சர்வரீம் யாபயேதா:
இத்தம் நித்ரா ஸமயம் உசிதம் வீக்ஷய நக்தம் சரீணாம்
ப்ரத்யூசேஷ த்வம் ப்ரணயமதுராம் ச்ராவயிஷ்யந் மத் உக்திம்

பொருள் - அன்னமே! அங்கே உள்ள நடைவாபியில் வேண்டிய அளவிற்குத் தூய நீரைப் பருகுவாயாக. இப்படியாக உனது களைப்பை போக்கிக் கொள்வாயாக. இரவு முழுவதும் காவல் காத்து வருவதால் அங்குள்ள அரக்கிகள் விடியற்காலை நேரத்தில் சற்றே உறங்குவார்கள். அந்த நேரத்தில் நீ எனது தூதுச்செய்தியை உனது அன்பு கலந்த சொற்கள் கொண்டு இனிமையாக அவள் கேட்கும்படிச் செய்வாயாக. ஆகவே இரவுப் பொழுதில் ஏதும் செய்யாமல் அங்கேயே கழிப்பாயாக.

86. சீதை: அத்வ ச்ரம விநயநை: ஸேவிதோ கந்தவாஹை:

ஸுப்த: ஸ்வைரம் புளிநசயநே ஸ்வந்தரே சந்த்ரபாதை:
கரீடா கீதை: கமலமுகுளே தீவ்யதாம் ஷட்பதாநாம்
கார்ய அகாங்க்ஷீ கலயது பவாந் ராஜஹம்ஸ ப்ரபோதம்

பொருள் - அன்னங்களின் அரசன் போன்றனவே! இராமகார்யம் என்னும் எனது செயலை நீ செய்யும் பொருட்டு அங்கு செல்வாய். இப்படியாச் செல்லும் நீ, உனது களைப்பு நீங்கும் விதமாக குளிர்ச்சியும் நறுமணமும் ஒருங்கே கொண்டு வீசும் மந்தமருதங்களால் உபசரிக்கப்படுவாய். சந்திரனின் கிரணங்களால் குளிர்ச்சியூட்டப்பட்ட அந்த மணல் திட்டுக்களில் உனது விருப்பப்படி உறங்குவாயாக. அதன் பின்னர் விடியற்காலை நேரம் வரும்போது, சற்றே மலர்ந்தும் மலராமல் உள்ள தாமரையின் மொட்டுகளில் காணப்படும் வண்டுகளின் ரீங்காரத்தில் நீ விழிப்பு அடைவாயாக.

87. தாம் ஆரூட: சலகிஸலயாம் சிம்சுபாம் ஸ்வ ஏக லக்ஷ்யோ

மந்தீகுர்வந் மநஸிஜ தநு: கோஷ தீவரம் நிநாதம்
மோஹாத் ஈஷத் முஹிதமநஸம் போதய ப்ரேயஸீம் மே
ரம்யாம் ஆதௌ ரகுஜநகயோர் வர்ணயந் வம்சகீர்த்திம்

பொருள் - அங்கே வீசும் காற்றில் அசைந்தபடி காணப்படும் தளிர்கள் நிறைந்த சிம்சுபை என்ற மரத்தில் நீ அமர்ந்து கொள்வாய். தனது வில்லில் ஒலியைத் தான் ஒருவனே கேட்கும்படியாக விளங்கும் மன்மதன் போன்ற உனது பேச்சின் ஒலியானது மற்றவர்கள்

காதுகளில் விழாதபடி மெதுவாகப் பேசுவாயாக. என்ன பேசவேண்டும் என்றால் – எனது வம்சத்தின் மேன்மைகள், சீதையின் குலப்பெருமைகள் ஆகியவற்றை முதலில் வர்ணிப்பாயாக. இப்படியாக என்னை விட்டுப் பிரிந்த மயக்கத்தில் உறக்கம் இல்லாமல் இருந்தாலும், மயங்கிய நிலையில் உள்ள எனது காதலியான சீதையை நீ எழுப்புவாயாக.

88. பத்யு: தேவி ப்ரணயஸசிவம் வித்தி தீர்க்காயுஷோ மாம்
ஜீவாதும் தே தததம் அநகம் தஸ்ய ஸந்தேசம் அந்த:
சூராணாம் யத் சரத் உபகமே வீர பத்நீவராணாம்
ஸம்மாந அர்ஹம் ஸமயம் உசிதம் ஸூசயேத் கூஜிதை: ஸ்வை:

பொருள் - அன்னமே! நீ அவளிடம் சென்று என்ன கூற வேண்டும் என்றால் - தேவீ! தீர்க்கமான ஆயுள் உள்ளவனும், உனது கணவனும் ஆகிய இராமன் என்னைத் தூதனாக அனுப்பினான். நான் அவனுடைய அன்பான தோழன் ஆவேன். உனக்குப் புத்துயிர் அளிக்கவல்லதும், தோஷங்கள் அற்றதும், அவன் என்னிடம் கூறியதும் ஆகிய சொற்களை மனதில் நிலை நிறுத்தியுள்ள என்னை நீ அறிந்து கொள்வாயாக. என்னுடைய குரல் எப்படிப்பட்டது என்றால் - சரத்காலம் வந்ததை அறிந்து கொண்ட வீரபத்னிகள், தங்களுடைய வீரமான கணவர்கள் போர் புரியும்போது வெற்றி பெறும் நேரம் வந்தது என்று அறிவது என்னுடைய குரலைக் கேட்டே ஆகும் - என்று கூறுவாயாக.

89. மத் ப்ரஸ்தாவ ப்ரவணமத ஸா மைதிலீ மாநயேத் த்வாம்
ம்லாநம் சோகாத் வதநகமலம் கிஞ்சித் உந்நம்ய பீரு:
அந்தஸ்தோஷாத் அம்ருதலஹரீ லப்த ஸப்ரஹ்மசர்யை:
அம்போஜாநாம் உஷஸி மிஷதாம் அந்தரங்கை: அபாங்கை:

பொருள் - நீ சென்று இவ்விதமாகக் கூறும் வரையில் துன்பம் ஏற்பட்டுவிடுமோ என்ற அச்சம் காரணமாக மிதிலையில் நாயகியான அவளது தாமரைமலர் போன்ற அழகான திருமுகம் சோகத்தில் வாடியே காணப்படும். உனது சொற்களைக் கேட்டு அவளது திருமுகம் வாடியிருந்தாலும் சற்றே மகிழ்வு பெற்று தனது திருமுகத்தை உயர்த்துவாள். என் விஷயமாகச் சொற்களைக் கூறுகின்ற உன்னை அவள் - அமிர்த வெள்ளம் போன்றதும், விடியற்கால வேளையில் மலர்கின்ற தாமரைமலர் போன்றதும் ஆகிய தனது கடைக்கண் கொண்டு நோக்குவாள்.

90. பச்சயந்தீ ஸா ரகுபதிவதூ: த்வாம் அசேஷ அவதாதம்
 ப்ரத்யாச்வாஸாத் அதிகதருசி: ப்ராக்தநீ இந்துலேகா
 மத்ஸந்தேசே ததநு ஸுமுகீ ஸாவதாநா பவத்ரீ
 கிம் ந ஸ்த்ரீணாம் ஜநயதி முதம் காந்த வார்த்தா ஆகம: அபி

பொருள் - ரகுவம்சத்தில் வாழ்க்கைப்பட்ட அவள் உன்னை நன்கு கடாசுஷிப்பாள். உள்ளும் புறமும் வெண்மையாக உள்ள உன்னைக் கண்டு, உன் மீது நம்பிக்கை கொள்வாள். சுக்லபசுஷத்தின் சந்த்ர கலை எவ்விதம் மேலும்மேலும் ஒளியை அடையுமோ அது போன்று அவளது திருமுகம் ஒளிரும். உனது பேச்சைக் கேட்க ஆர்வம் கொண்டவளாக, தனது முழுமுகத்தையும் நிமிர்த்தி, எனது சொற்களை நீ எவ்விதம் கூறப்போகிறாய் என்று கவனமாகக் கேட்க அமர்வாள். கணவன் மீது காதல் கொண்ட பத்தினிகளுக்கு, அவனது சொற்கள் எப்போதும் மகிழ்வை உண்டாக்கும் அல்லவோ?

91. பச்சாத் ஏவம் கதய பவதீபாகதேயேந ஜீவந்
 கல்யாணீம் த்வாம் குசலமநக: கோஸலேந்த்ர: அநுயுங்க்தே
 யேஷு ச்ரேயோ பவதி நியதம் தாநி ஸர்வாணி ஸந்த:
 லக்ஷம்யா தேவ்யா: தவ ச புவநே லக்ஷணாநி ஆமநந்தி

பொருள் - அவள் தனது திருமுகத்தை உயர்த்தி உன்னைக் கவனத்துடன் பார்க்கும்போது பின்வருமாறு அவளிடம் கூறுவாயாக - மிகுந்த மேன்மை பொருந்திய உன்னால் பிழைத்திருக்கும் வினைகள் அற்ற கோஸல நாட்டின் சந்த்ரனாகிய இராமன், மங்களமே வடிவமாக உள்ள உன்னைப் பார்த்து "நலமா" என்று என் மூலமாகக் கேட்கிறான். ஸாமுத்ரிகா லக்ஷணத்தில் உள்ள அடையாளங்கள் ஒருவருக்கு இருந்தால் இந்த உலகில் பல நன்மைகளும் உண்டாகும். மஹாலக்ஷ்மிக்கும், இராமனின் தேவியான உனக்கும் அந்த லக்ஷணங்கள் அனைத்தையும் அறிஞர்கள் பலமுறை கூறுகின்றனர்.

92. யஸ்யா யஸ்மிந் வ்யவதி: அபவத் பூஷண அலேபந ஆதி:
 நீதாம் ஏநாம் நியதி விபவாத் அந்தரீபம் தவீய:
 ப்ரத்யாஸீதந் இவ நயநயோ: வர்த்மநி ஸ்த்தாபயித்வா
 ஸ த்வாம் ஏவம் வததி குசலீ தேவி ஸக்க்யா முகேந

பொருள் - அன்னம் தொடர்கிறது: தேவீ! நீ இராமனுடன் சேர்ந்திருந்த காலத்தில் உனது ஆபரணங்கள் மற்றும் சந்தனப்பூச்சு முதலானவை இராமனை அணைத்துக் கொள்ளத் தடையாக உள்ளனவே என்று எண்ணினாய் அல்லவா? அவற்றை இப்போது இராமன் எண்ணியபடி உள்ளான். தெய்வத்தின் விளையாட்டு காரணமாக நீண்ட தொலைவில்

உள்ள இந்தத் தீவிற்கு நீ கொண்டு வரப்பட்டாய். உன்னை இராமன் தன் கண்களின் முன்னே நிறுத்தி, நீ அவன் எதிரில் நிற்பதாக எண்ணிக்கொண்டு, தனது தோழனாகிய என் மூலம் உன்னிடம் நேரடியாகப் பேசுகிறான் என்றே நீ எண்ணுவாயாக.

93. வேலா அதீத ப்ரணய விவசம் பாவம் ஆஸேதுஷோர் நௌ

போகாரம்பே சஷணம் இவ சுதா பூர்வம் ஆலிங்கந ஆத்யை:

ஸம்ப்ரத்யேஷா ஸுதநு சதச: கல்பநாஸங்கமை: தே

சிந்தா தீர்க்கை : அபி சகலிதா சர்வரீ நாபயாதி

பொருள் - இராமனின் தூதுச் செய்தி தொடங்குகிறது: அழகிய உருவம் கொண்டவளே! முன்பு நாம் சேர்ந்திருந்த காலத்தில் அளவற்ற அன்பு காரணமாக, அடக்க இயலாத ஆசை கொண்டிருந்த நமக்கு ஓர் இரவு என்பது இன்பத்தின் தொடக்கப் பொழுதிலேயே ஒரு நொடியாகக் கழிந்தது. அத்தகைய இரவுப்பொழுதானது இப்போது எப்படிக்கழிகிறது என்றால் - உன்னை விட்டுப் பிரிந்துள்ளதால், உன்னையே எண்ணியுள்ளேன்; இதனால் வளர்கின்ற கற்பனையாக உன்னுடன் பலவிதமான சேர்க்கையை எண்ணியபடி இருந்தாலும், இரவானது விரைவாகக் கழியவில்லை.

94. உத்தாமை: தே குசகலசயோ: ரூஷ்மபி: நிர்ஜிதேந

சித்ரம் லப்த்வா விரஹஸமயே தத்சஷணாத் உந்நதேந

குந்த ஆமோதை: ஸுரபிததிசா கந்தவாஹேந தைந்யம்

ஸம்ப்ராப்த: அஹம் ஸஹ ஸரஸிஜை: த்வத் முகம் அம்போஜ மித்ரை:

பொருள் - முன்பு நான் மென்மையான காற்றில் இருந்து என்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள உனது அழகான ஸ்தனங்களில் என்னைப் பதித்துக் கொண்டு, அந்த மென்மையான உஷ்ணம் மூலம் என்னைக் காப்பாற்றிக் கொண்டேன். இப்போது நாம் பிரிந்துள்ள நேரத்தில் அந்தக் காற்று என்னை வெல்லப் புகுந்தது. எங்கும் ஓங்கி வளர்ந்துள்ள குருக்கத்தி மலர்களின் நறுமணங்களால் அனைத்து திசைகளிலும் வாசனையுடன் வீசும் அந்தக் காற்று என்னைத் துன்புறுத்துகிறது. உன்னுடைய முகத்திற்குத் தோழமை கொள்ளும்படியாக அழகு பெற்ற தாமரைமலர்களையும் அந்தக் காற்று துன்புறுத்தும் படியான பரிதாப நிலையை அடைந்தேன்.

95. மாத்வீ திக்தை: விரஹி வநிதா ஸ்வாத லுப்தை: அமோகை:

ஆவ்ருண்வந்தம் குஸுமதநுஷ: சித்ரபுங்கை: திக் அகந்தாத்

ஸீதா பார்ச்வே ந பவது பவாத் இதி அவோசத் வஸந்தம்

ராம: த்ராஸாத் அநமிததநு மௌளிநா ஸந்நதேந

பொருள் - (இங்கு இராமன் கூறினான் என்று இராமனே கூறும்படியாக உள்ளது, இதன் காரணம் - தான் மிகப் பெரிய வீரனாக உள்ளபோதிலும் சீதையைப் பிரிந்த காரணத்தினால் இராமன் என்ற திருநாமம் தனக்குப் பொருந்தாமல் உள்ளதாக எண்ணிக் கூறுவதாகக் கொள்ள வேண்டும்). கணவனை விட்டுப் பிரிந்த பெண்களைப் பிரிவாற்றாமை கொண்டு வாட்டுவதில் எண்ணம் கொண்டவை; தேன் என்னும் விஷம் கொண்டு பூசப்பட்டவை; மலர்களையே வில்லாக உடையவை - இப்படிப்பட்டதான மன்மதனின் காமக்கணைகள் அனைத்து திசைகளிலும் ஏவப்பட்டது போன்று எங்கும் மலர்கள் காணப்பட்டன. இப்படியாக வந்த வஸந்த ருதுவைக் கண்ட இராமன் அச்சம் கொண்டான் (இந்த வஸந்த காலம் தனது சீதையை எவ்விதம் வருத்துமோ என்ற அச்சம்). உடனே அந்த வசந்த ருதுவைப் பார்த்து, தனது வில்லை வளைக்காமல் தாழ்ந்து வணங்கியவனாக, "நீங்கள் சீதையின் அருகில் சென்று வாட்டாமல் இருத்தல் வேண்டும்", என்று கூறினான்.

96. பார்ச்வே லோலை: பரப்ருதகுலை: முக்தகோலாஹலாநாம்
மல்லீ ரேணு ஸ்த்தகித வபுஷாம் மந்த்தரம் நிர்கதாநாம்
பீதேந அஹம் ப்ரமர படலீ ச்ருங்க்கலா ஸங்குலாநாம்
மார்கே திஷ்ட்டந் மலயமருதாம் வாரிதோ லக்ஷ்மணேந

பொருள் - இங்கு வீசும் தென்றல் காற்று எப்படி உள்ளது என்றால் - என் அருகில் இங்கும் அங்கும் அலைந்தபடி என்னை வாட்டுவதில் குறிக்கோளுடன் உள்ளது; கொழுத்த குயில்கள் கூட்டமாக அமர்ந்து கத்தியபடி இருக்க, அவற்றின் ஒலிகளை இந்தக் காற்று வாங்கிக்கொண்டு என் அருகில் கொண்டு வந்து வாட்டுகிறது; மல்லிகை மலர்களின் மகரந்தத் துகள்கள் மூலம் மறைக்கப்பட்ட உருவம் கொண்டுள்ளது (காற்றில் அவை அடித்து வரப்படுகின்றன); பல இடங்களில் இருந்து மெதுவாகப் புறப்பட்டு வீசுகிறது; எனக்கு விலங்கு இடுவது போன்று பல வண்டுகளையும் கொண்டு சூழ்கிறது. இப்படியாக இந்த மலையின் அடிவாரத்தில் வீசும் தென்றலைக் கண்டு நான் என்ன செய்வது என்று அறியாமல் நிற்கிறேன். என்னுடைய நிலையைப் பார்த்த லக்ஷ்மணனும் இங்கிருந்து விலகினான்.

97. மந்தோ வக்ஷயே கிம் இவ ஜநகம் கிந்து யோகீச்வரோ மாம்
இதி ஏவம் மே ஸுதநு மநஸோ வர்த்தயந்தி ஸ்ம கேதம்
ரக்த அசோகே ஜ்வலதி ஸவிதே லாஜ வர்ஷ அபிராமை:
புஷ்ப ஓக: த்வத் பரிணயதசாம் வ்யஞ்ஜயந்த: கரஞ்ஜா:

பொருள் - அழகானவளே! இங்கு உள்ள புங்கை மரங்களின் அருகில் உள்ள அசோக மரங்களில் அக்னி போன்று சிவந்த மலர்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றின் மீது புங்கை மரங்களில் உள்ள வெண்மையான மலர்கள் விழுகின்றன. இதனைக் காணும்போது நீ நம்முடைய திருமணத்தின்போது அக்னியில் பொரி இட்ட நிகழ்வு (அசோக மரத்தின் மலர்கள் = அக்னி, புங்கை மரத்தின் மலர்கள் = பொரி) நினைவில் நின்றது. உடனே எனது துர்பாக்யம் நிறைந்த மனம், உன்னுடைய பிதாவான ஜனகரை எண்ணியது. நனது மனதில், “அவரிடம் நான் என்ன சொல்லப் போகிறேன்? யோகிகளின் அரசரான அவர் மீண்டும் என்னிடம் என்ன கூறுவாரோ?”, என்று எண்ணியபடி உள்ளேன். இப்படியாக என்னுடைய வருத்தம் அதிகரித்தபடியே இருந்தது.

98. சேதோ நைவ த்யஜதி சபலா ஹேம கோண அபிகாதாத்

தீர உதாத்த ஸ்தநித ஜலதாத் தாண்டவ ஆரம்பம் இச்சந்

வாத உந்முக்கதை: குடஜ குஸுமை: வாஸிதே சைலச்ருங்கே

ரசஷ: பீடா ரஹித தயிதா ஆச்லேஷ தந்ய: மயூர:

பொருள் - இங்குள்ள மலைகள் எங்கும் காற்றினால் வாரி இறைக்கப்பட்ட மலர்கள் படிந்துள்ளன. இதனால் மலையின் உச்சி முடிய நறுமணம் வீசியபடி உள்ளது. அந்த மலையின் உச்சியில் மின்னல்கள் தங்கக்கொம்புகள் போன்று தோன்றுகின்றன. இவை பேரிகை வாத்தியத்தை அடிப்பது போன்று இடிமுழக்கம் உண்டாக்குகின்றன. இப்படியாக கர்ஜிக்கும் மேகத்தைக் காண ஆர்வம் கொண்ட மயில்கள் அந்த ஒலிக்கு ஏற்றபடி ஆடின. அப்போது இராவணன் போன்ற அசுரனால் பிடிக்கப்படாத பெண் மயில் ஒன்று, அதன் ஜோடியான ஆண் மயிலுடன் அணைந்தபடி ஆடியது. இப்படியாகப் பாக்யம் பெற்ற ஆண்மயில் எனது மனதை விட்டு அகலாதபடி உள்ளது.

99. சைல வ்யக்த ப்ரதிவிலபிதாம் ஸாந்த்ர தாப அநுவித்தாம்

தந்வாநாநாம் நயநஸலிலை: மாதரம் தே ஸபாஷ்பாம்

ப்சயந்தீநாம் ப்ரபல மதந உந்மாத பர்யாகுலம் மாம்

ப்ராயோ ஜாதம் கிமபி ருசிதம் வ்யோம்நி காதம்பிநீநாம்

பொருள் - என்னுடைய மிகுந்த கலக்கமான நிலையை உனது தாயான பூமாதேவி பார்த்தாள். மிகுந்த சூரிய வெப்பம் காரணமாக மட்டுமே அல்லாமல் உனக்கு நேர்ந்த அவலத்தை எண்ணியபடி உள்ளதால் அவளது வெப்பம் மேலும் மேலும் அதிகரித்தது. அவளது அழகையானது மேகங்களின் மூலமாக இங்குள்ள மலைகளில் மோதி, இடியாக ஒலித்தது. தனது நிலையைக் கண்டு மேகங்கள் தன் மீது பொழியும் மழைநீரைக் கண்ட அவள், தன் உள்ளிருந்து வெளிவரும் வெப்பம் மூலமாக (மழை பெய்தவுடன் பூமியில் இருந்து வெளிவரும் ஆவியைக் கூறுகிறார்) பூமாதேவியும் கண்ணீர் விட்டபடி உள்ளாள்.

இப்படியாக இந்தச் செயல் மேகங்களுக்கு பின்னால் உண்டாகும் அழகை போன்று உள்ளது.

100. தேஹஸ்பர்சம் மலயபவநே த்ருஷ்டி ஸம்பேதம் இந்தௌ

தாம் ஏகத்வம் ஜகதி புவி ச அபிந்ந பர்யங்கயோகம்
தாராசித்ரே வியதி விததிம் ஸ்ரீவிதாநஸ்ய பச்யந்
தூரீ பூதாம் ஸுதநு விதிநா த்வாம் அஹம் நிர்விசாமி

பொருள் - அழகானவளே! விதியின் காரணமாக நீ என்னை விட்டுப் பிரிந்து வெகுதூரத்தில் உள்ளாய். ஆனாலும் நான் ஒரு சில வழிகளின் மூலமாக ஆறுதல் பெற்றுக் கொள்கிறேன். அவை என்ன? தென்றல் காற்று வீசும்போது உன்னுடைய உடலில் பட்டு, அதன் பின்னர் அதே காற்று என்னுடைய உடலில் படுவதால் ஆறுதல் அடைகிறேன். நான் காணும்போது அதே சந்த்ரனை நீயும் காண்பதால், நம் பார்வை ஒன்றானது என ஆறுதல் அடைகிறேன். இந்த ப்ரம்மாண்டம் என்ற ஒரே வீட்டில் நாம் இருவரும் உள்ளதை எண்ணி சற்றே ஆறுதல் அடைகிறேன். இந்தப் பூமி என்னும் ஒரே கட்டிலில் நாம் இருவரும் படுத்துள்ளதை எண்ணி ஆறுதல் அடைகின்றேன். மேலே உள்ள நசுஷத்ரங்களைக் காணும்போது நாம் இருவரும் சயனித்துள்ள கட்டிலின் மேல் விதானத்தில் பதிக்கப்பட்டுள்ள இரத்தினங்கள் என்று எண்ணி சற்றே ஆறுதல் அடைகிறேன்.

101. ப்ராப்தை: ஸக்யம் தவ நயநயோ: பத்மகோசை: ப்ரபுத்தை:

ஸந்நாஹம் ந: ஸமயநியதம் ஸாது ஸந்துசுஷயந்தீ
ஸேநாயோக்யாம் ஸரணி மதுநா தர்சயந்தீ சுபாசா
ஸீதே நூநம் த்வரயதி சரத் த்வத் ஸமீபம் நிநீஷு:

பொருள் - சீதையே! இதோ பார்! சரத் காலம் வந்துவிட்டது. உன்னுடைய கண்களுடன் தோழமை பெற்றது போன்று விளங்கும் தாமரைமலர்கள் மலரத் தொடங்குகின்றன. இந்தச் சரத்காலம் மேலும் செய்வது என்னவென்றால் - எங்களைப் போன்ற வீரர்களுக்கு ஏற்ற யுத்தத்திற்கான முயற்சிகளை அதிகரித்தபடியும், சேறுகள் உலர்வதால் படைகள் நடக்கவல்ல பாதைகளைக் காண்பிப்பதும், அனைத்து வெற்றி ஆசைகளை நிறைவேற்றுவதும் எனப் பலவகையாக உள்ளது. இப்படியாக எங்களை உன் அருகில் சேர்க்க விரும்பும் சரத்காலம் எங்களை வேகப்படுத்துகிறது.

102. தாத ஆதேசாத் ஸபதி பரதே ந்யஸ்த ராஜ்ய அபிஷேகம்
 யா மாம் ஏகா வநம் அநுகதா ராஜதாநீம் விஹாய
 தாமேவ த்வாம் உசிதசயநாம் பாஹுமத்யே மதீயே
 தூரே க்ருத்வா குணவதி முஹு: தூயதே ஜீவிதம் மே

பொருள் - திருக்கல்யாண குணங்கள் நிறைந்தவளே! எனது தந்தையின் ஆணை காரணமாக உடனேயே பரதனிடம் ராஜ்யத்தின் பொறுப்பை அளித்துவிட்டு நான் கானகம் புறப்பட்டேன். அப்போது நீயும் உடனே தனியாக அயோத்தியைத் துறந்து என் பின்னே கானகம் தொடர்ந்தாய். அப்படிப்பட்ட உன்னை எனது மார்பில் வைத்துக் கொண்டு, எனது புஜங்களால் அணைத்தபடி அல்லவோ நான் பாதுகாத்திருக்க வேண்டும்? ஆனால் அவ்விதம் செய்யாமல், நீண்ட தூரம் செல்லும்படியாக உன்னை விட்டேனே? ஆகவே எனது உயிர் தவித்தபடி உள்ளது.

103. ஸேதும் பத்த்வா விபுலம் அசலை: ஸாயகைர்வா பயோதௌ
 க்ருத்வா லங்காம் ஸ்ரஜம் இவ கரே கேலதாம் வாநராணாம்
 அல்பீயோபி: ஸுமுகி திவஸை: யோதயந் யாதுதாநாந்
 கர்ணே சீதும் தவ ரசயிதா லக்ஷ்மண சாபகோசைஷ:

பொருள் - அழகான திருமுகம் கொண்டவளே! மிகவும் குறைந்த காலத்திலேயே லக்ஷ்மணன் இந்தக் கடலில் மலைகளைக் கொண்டோ அல்லது அம்புகள் கொண்டோ அகலமான பாலம் ஒன்றைச் கட்டப் போகிறான். அதில் விளையாடியபடி வரும் வானவீரர்கள், இலங்கையைக் குரங்கு கையில் அகப்பட்ட பூமாலை போன்று கசக்கி எறிவர். அவன் அசுரர்களை யுத்தத்திற்கு இழுப்பான். தனது வில்லின் நாண் ஒலி மூலமாக உனது செவிகளுக்கு இன்பம் உண்டாக்கப் போகிறான்.

104. ரசேஷா மௌளி ஸ்தபக லவநாத் வைரபந்தே விமுக்தே
 கத்வா சோர்வீம் ககந பதவீ ஸ்வைரிணா புஷ்பகேண
 ஸித்தாரம்பௌ ஸபதி பவதாம் ஆதிராஜ்ய அபிஷேகாத்
 ஸம்ப்ராபஸ்யாவ: சிரவிரஹத: ஸஞ்சிதாந் தேவி போகாந்

பொருள் - தேவீ! அந்த அரக்கர்களின் தலைகளை எனது வானவீரர்கள் மலர்க்கொத்தைப் பறிப்பது போன்று எளிதாகப் பறிப்பர். அதன் பின்னர் அவர்களிடமிருந்து விடுதலை கிட்டிவிடும். அதனைத் தொடர்ந்து ஆகாயமார்க்கத்தில் வேகமாகப் பறந்து செல்ல வேண்டிய இடமான அயோத்தியை அடையப்பெறுவோம். இப்படியாக எந்தவிதமான தடையும் இல்லாமல் அங்கு சென்று, அங்குள்ள பெரியவர்கள்

முன்னிலையில் நமக்குச் சக்ரவர்த்தியாகப் பட்டாபிசேஷகம் செய்து வைப்பார்கள். அப்போது நீண்ட காலப் பிரிவின்போது எவ்விதம் இன்பம் அனுபவிக்கவேண்டும் என்று எண்ணினோமோ, அப்படியே அனுபவிப்போம்.

105. சித்தே குர்யாத் ததபி பவதீ யத் ஜநஸ்த்தாநயுத்தாத்

ஸம்ப்ராப்தம் மாம் தசமுகஸமாந் பாரயித்வா கராதீந்

சஸ்த்ராகாதம் ஸ்தந கலசயோ: ஊஷ்மணா நோபயத்பி:

காட ஆச்லேஷை: அபிஹிதவதீ கத்கதா ஹர்ஷபாஷ்பை:

பொருள் - இராவணனுக்குச் சற்றும் சளைத்தவர்கள் அல்ல என்னும்படியான கரன் போன்ற அசுரர்களை நான் அழித்து, ஜனஸ்தானப் போரில் இருந்து வெற்றியுடன் வந்தேன். அப்போது நீ செய்தது என்ன? என்னை வரவேற்று, ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிந்தாய்; குரல் தழுதழுக்க நெருக்கமான சொற்கள் கூறி என்னை நலம் விசாரித்தாய்; அம்புகளால் எனது உடலில் உண்டான காயங்களை, உனது அழகான ஸ்தனங்களின் மென்மையான உஷ்ணம் மூலம் அணைத்தாய். இப்படியாக என்னை அணைத்து உனது உடலில் மூடி மறைத்துக் கொண்டாயே! அதனை நீ இப்போது எண்ணிக் கொள்வாயாக.

106. சக்யா: க்லேசம் க்வசந ஸமயே தாத்ருசம் சிந்தயித்வா

ஸம்ருத்வா தேவீம் அசலதநயாம் விப்ரயுக்தாம் சிவேந

ரக்ஷா ஆத்மாநம் கதம் அபி சுபே ஜீவித ஆலம்பநம் மே

பத்யு: உச்சந்தாத் வ்யஸநம் அபி ஹி ச்லாகநீயம் வதூநாம்

பொருள் - சுபமானவளே! கணவனின் விருப்பத்திற்கு இணங்குவதால் பத்தினிக்கு ஒரு துன்பம் ஏற்பட்டாலும் அது கொண்டாடத்தக்கது அல்லவோ? எனவே நீ என்ன செய்ய வேண்டும் என்றால் - இந்திரனைப் பிரிந்திருந்த காலத்தில் இந்திராணிக்கு வெளியில் கூற இயலாதபடி துன்பம் உண்டானது; சிவனின் தேவியாக இருந்தபோதிலும் அவனை விட்டுப் பிரிந்த பார்வதியின் துன்பம் சொல்லொண்ணாதது - நீ இப்படிப்பட்ட நிகழ்வுகளை நினைத்தபடி உனது உயிரைக் காப்பாற்றியபடி இருப்பாயாக.

107. அபி ஏதத் தே மநஸி நிஹிதம் ஸாஹ்யம் அவ்யாஜ பந்தோ

ப்ரத்யாக்யாதும் ப்ரபவதி ந கலு ஆந்ருசம்ஸ்யம் த்வதீயம்

ப்ராகப்யேவம் ப்ரிணதகுணாம் நைஷதே வீச்ய வார்த்தாம்

ஆர்த்தத்ராணம் வ்ரதம் இதி விது: ஹம்ஸ சுத்த ஆத்மாநாம் வ:

பொருள் - அன்னமே! இதுவரை உனக்கு நான் கூறிய தூதுச் செய்தியானது சரிவர உன் மனதில் இடம் பெற்றதா? மற்றவர்களுக்கு உதவும் பந்துவே! நான் கேட்கும் இந்த உதவியை உன்னால் மறுக்க இயலாது - காரணம், மற்றவர்களுக்கு உதவவேண்டும் என்ற உனது குணமானது இவ்விதம் மறுக்காது. முன்பு ஒரு காலத்தில் தமயந்தியிடம் நீ சொல்லாக மாறிச் சென்று, தமயந்திக்கு நான் விடுத்த தூதுச்செய்தியை உரைத்தாய். இத்தகைய நல்ல குணம் உனக்கு உள்ளது என்பதை இது போன்ற பல சான்றுகள் மூலம் பெரியோர் அறிவர். உனது உடல் போன்றே மனமும் வெண்மையானது என்றும், உனது இனத்திற்குத் துன்பப்படுபவர்களைக் காப்பாற்றும் தன்மை உள்ளது என்றும் பெரியவர்கள் அறிவர்.

108. இத்தம் ஹ்ருத்யை: ஜநக தநயாம் ஜீவயித்வா வசோபி:

ஸக்யம் புஷ்யந் திநகரகுலே தீப்யமாநை: நரேந்த்ரை:

ஸ்வைரம் லோகந் விசர நிகிலாந் ஸௌம்ய லக்ஷ்மி ஏவ விஷ்ணு:

ஸ்ர்வாகாரை: த்வத் அநுகுணயா சேவிதோ ராஜஹம்ஸ்யா

பொருள் - சாந்தமான குணம் கொண்ட அன்னமே! இப்படியாக மனதிற்கு அளிக்கும் அளிக்கும் சொற்கள் மூலம் ஜனகனின் மகளான சீதையை, நான் அங்கு செல்லும்வரை உயிர் தரிப்பவளாக நீ செய்யவேண்டும். இதன் மூலம் சூர்யவம்சத்தின் அனைத்து அரசர்களுடைய தோழமையை நீ உனக்கு உண்டாக்கிக் கொள்வாயாக. மேலும் அனைத்து விதத்திலும் உனக்கு ஏற்ற ஒரு பெண் அன்னத்தால் நீ அடையப்படுவாயாக. மஹாலக்ஷ்மி போன்ற உனது ஜோடியுடன், நீ மஹாவிஷ்ணு போன்று உன்னுடைய விருப்பத்தின்படி வேண்டிய இடங்களில் உலவி வாழ்வாயாக.

109. ஸந்திச்ய ஏவம் ஸஹ கபிகுலை: ஸேதுநா லங்க்கிதாப்த்தி:

பங்க்திகிரீவே யுதி விநிஹதே ப்ராப்ய ஸீதாம் ப்ரதீத:

ராஜ்யம் பூய: ஸ்வயம் அநுபவந் ரக்ஷிதம் பாதுகாப்யாம்

ராம: ஸ்ரீமாந் அதநுத நிஜாம் ராஜதாநீம் ஸநாதாம்

பொருள் - அனைத்து ஐசுவர்யங்களும் எப்போதும் உள்ள இராமன் இப்படியாகத் தூது அனுப்பினான். அதன் பின்னர் தான் கூறியபடியே வானர சேனையுடன் பாலம் கட்டி, இலங்கையை அடைந்தான். கடல் கடந்து சென்று செய்த போரில், பத்து தலையுடைய இராவணனை அழித்தான். அங்குள்ள அவனது அசுரப் படைகளையும் அழித்து, பின்னர் சீதையை மீண்டும் அடைந்தான். மிகுந்த மகிழ்வுடன் அயோத்தி சென்றான். தன்னுடைய பாதுகைகளால் அதுவரை காப்பாற்றப்பட்ட தனது ராஜ்யத்தை மீண்டும் ஏற்றான். தன்னுடைய ராஜதானியான அயோத்திக்கு என்றும் தான் உள்ளவனாக ஆண்டான்.

110. வித்யா சில்ப்ப ப்ரகுண மதிநா வேங்கடேசே ந கல்ப்தம்

சிந்தா சாண உல்லிகிதம் அஸக்ருத் ச்ரேயஸாம் ப்ராப்தி ஹேதும்
ஸீதாராம வ்யதிகர ஸகம் ஹம்ஸ ஸந்தேச ரத்நம்

பச்யந்து அந்த: ச்ரவணம் அநகம் சக்ஷு: உஜ்ஜீவ்ய ஸந்த:

பொருள் - வித்யை என்பதையே தனது இயல்பாக உடைய கவித்தொழிலைக் கொண்டவரும், சிற்பத்தில் புத்தி உள்ளவரும் ஆகிய ஸ்ரீவேதாந்த தேசிகனால் செய்யப்பட்டது; ஆராய்ச்சி என்னும் உரைகல்லில் வைத்து உரைக்கப்பட்டது; மேலும் மேலும் பல வளங்களை அளிக்கவல்லது; சீதையும் இராமனும் இணைவதற்கு ஒப்பானது; சிறிதும் தோஷம் அற்றது; ஹம்ஸ ஸந்தேசம் என்ற பெயர் பெற்றது - இப்படிப்பட்ட இந்த உயர்ந்த இரத்தினத்தைச் செவி என்னும் கண்கள் மூலமாகத் தங்கள் உள்ளே செல்ல வைப்பவர்கள், இதனை நன்கு அனுபவிப்பார்களாக.

ஹம்ஸ ஸந்தேசம் இரண்டாம் ஆச்வாசம் ஸம்பூர்ணம்

ஸ்வாமி வேதாந்த தேசிகன் அருளிச்செய்த
ஹம்ஸ ஸந்தேசம் ஸம்பூர்ணம்

இசுஷ்வாகு குலதனமாம் ஸ்ரீரங்கராஜன் திருவடிகளே
தஞ்சம்

ஸ்ரீரங்கநாத திவ்யமணி பாதுகாப்யாம் நம:

ஸீதா லக்ஷ்மண பரத சத்ருக்ன ஹனும பாதுகா ஸமேத
ஸ்ரீராமச்சந்த்ர மூர்த்தி திருவடிகளே தஞ்சம்

தூப்புல் பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்